

KOMMUNISTISK POLITIK

*DET ER NØDVENDIGT
AT GÅ PÅ GADEN IGEN!*

Nr. 13

11. årg.

2007

22. juni -

5. juli

Støttepris 15 kr.

TEMA: REVOLUTIONÆR KAMP ELLER TERROR?

Oplæg til efterårsvalg s. 2 ● Søvnløse, syge, fede Danmark s. 2 ●
USA og Israel bag palæstinensisk krise s. 3 ● "Kvalitetsreform" og Trepartsaftale s. 4 ●
Europæisk forbundspoliti på vej s. 6 ● Kampen om Huset s. 8 ● Sommerlejr 2008 s. 9 ●
Jysk lønoprør i plejesektoren s. 10 ● Politi og røvere s. 11 ● Farvet af frihedens blod s. 12 ●
Revolutionær kamp eller terrorisme? s. 14 ● Nye krigseventyr s. 19 ●
FMN-landsmøde s. 20 ● Debat s. 22 ● Blåstempling af Foghs reaktionære politik s. 24

Oplæg til efterårsvalg

Landets forbryderiske statsminister har i de sidste par uger gennemført en aftale med kommunerne for næste år, indgået en trepartsaftale mellem staten, de offentlige arbejdsgivere, LO og Akademikernes Centralorganisation, og fremlagt udkastet til den 'kvalitetsreform' af den offentlige sektor, som vil være en del af Fogh og Co.s valggrundlag.

Den består i præcis 100 punkter til forbedring af den offentlige sektor. Selve forslaget sættes højt på folketingets dagsorden, når det starter igen den 2. oktober – hvor LO-Storkøbenhavn m.fl. har indkaldt til demonstration.

Det ligner et oplæg til valg fra Foghs side, og er det også. Mange brikker er kommet på plads, som skal være med til at sikre den asociale nyliberale krigsforbryderregering endnu en regeringsperiode. 'Kvalitetsreform' og trepartsaftale med inddragelse af LO er en del af det politiske grundlag, der skal imødegå den notoriske svaghed på 'velfærden', som et øjeblik så ud til at true Fogh-regeringens overlevelse. Begejstringen for aftalen er stor i regeringspartiernes rækker. 'Et taktisk mesterstykke', kalder nogle Venstreaviser det. At det foreløbig vil udskyde yderligere skattelettelser til de velstående accep-

KOMMUNISTISK POLITIK

teres som en omkostning ved at beholde magten. De kommer nok, eller kompenseres på anden vis.

En anden vigtig brik er Naser Khader. Sprængningen af De radikale vil efter beregningerne sikre Fogh en sikker alliancepartner i Ny Alliance – og fire år mere som krigsførende statsminister.

Det er et overkvalificeret gæt, at der udskrives folketingsvalg i løbet af efteråret, hvis ikke der sker noget, som rokker ved forudsætningerne for en ny Fogh-sejr. De øvrige folketingspartier har allerede indstillet sig på det og er ved at sætte valgmaskinerne i gang. Thorning-Schmidt og den ny radikale formand Margrethe Vestager skal tegne alternativet. Og modstanden nedefra mod Fogh og Co. og deres hærgen skal kanaliseres ind til støtte for en nyliberal og krigsførende socialdemokratisk statsministerkandidat.

Det skal folkelig mobilisering til at vælte Fogh, som SKAL væltes. Den kan hverken Thorning-Schmidt eller den socialdemokratiske fagbevægelse organisere.

Søvnløse, syge, fede Danmark

Det går rigtig skidt for danskerne. Vi har det værre og værre. Det fortæller Statens Institut for Folkesundhed, der har undersøgt det. 8 ud af 10 danskere mærker inden for 14 dage gener og symptomer. Det er blevet værre på alle områder på de tyve år fra 1987, da der blev lavet en tilsvarende undersøgelse. Dengang led 10 pct. af søvnløshed inden for en 2 ugers periode. I dag er det 20 pct. Eksem og hududslæt er mere end fordoblet, nu lider mere end 10 pct. heraf. Antallet af folk, der lider af træthed er næsten tredoblet, til 28,6 pct. I 1987 led 22,1 pct. af smerter i ryg eller lænd – i dag er det 30,3 pct – i nakke og skuldre var det 23,3, nu er det 32,8. Det gør mere ondt, folk sover mindre, hovedpiner og migræner er næsten tredoblet, knap hver tiende lider i dag af fordøjelsesbesvær. 8,4 pct. har lidt af ængstelse eller uro, mens 8,5 pct. har været nedtrykte, ulykkelige eller deprimerede i de seneste 14 dage, omkring 1/3 op.

Tager man den eksploderende overvægt med, så 20 år til - og landet er et omvandrende hospital. Allerede i dag bruger 39,2 pct. regelmæssigt medicin, en stigning på knap 10 pct. siden 87.

Alle disse dårligdomme har også fået en betegnelse: livsstilssygdomme. Der er noget galt med den måde, vi hver især lever på.

- Vi er kommet så langt ud som samfund, fordi vi er kommet til at tro på, at rigdom er vejen til lykke. Men det er den jo ikke', siger præsten Anne Braad.

- Det er befolkningen, som skal ændre sit syn på livet, forkynder Dansk Folkepartis sundhedspolitiske ordfører Birthe Skaarup. Hun vil ikke gøre sunde ting som frugt og grøntsager billigere og slik og søde sager dyrere ved at regulere beskattningen.

Men den enkeltes livsstil er et socialt produkt. I de sidste 20 år er det danske samfund blevet stadig mere gennemtrængt af *The American Way of Life*, junkfooden, fedmeproblemerne og allergierne indbefattet. Det opskruede arbejdstempo, præstationskravene og symptomerne stress, søvnløshed, migræne o.s.v. er bare en del af det øgede kapitalistiske konkurrencepres. Det er ikke dig, der er usund. Det er samfundet.

Redaktionen 19. maj 2007

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 280 kr.

År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 29.06.07

USA og Israel bag den palæstinensiske krise

Hovedårsagen til den nuværende palæstinensiske krise og det nuværende nationale sammenbrud skal søges i at Israel og USA nægter at anerkende det palæstinensiske folks grundlæggende nationale rettigheder. Nægter at acceptere deres valg af Hamas ved det seneste valg, hvor Hamas påførte Fatah et sviende nederlag – et nederlag for kapitulationspolitikken, der lagde op til udsalg af palæstinensernes nationale interesser og mere og mere åbnede op for en anerkendelse af det zionistiske Israel. En palæstinensisk ledelse, der falder på knæ er at foretrække, men sker det ikke, har de andre metoder, konkluderer imperialismen.

For at USA og Israel fortsat kan sikre deres ekspansive mål på Vestbredden og i hele Mellemøsten, har de central interesse i at anstifte borgerkrig og splittelse - sådan som de lige nu (pr. stedfortræder) forsøger i Palæstina, i Irak og i Libanon.

I de besatte palæstinensiske områder er siden valget en stribe kriminelle midler taget i anvendelse, som en kollektiv afstraffelse af det palæstinensiske folk. Hovedfokus har været Gaza, en Hamas hovedbastion. En lang kampagne af krigsforbrydelser i form af tæppebombninger, boykot, udsultning, kidnapninger og likvideringer fortsætter.

USA og Israel har heller ikke lagt skjul på, at de har forsynet Fatah med penge og våben til kamp mod Hamas. Israel har anholdt Hamas parlamentarikere og erklæret Hamas-ledere som potentielle mål for likvideringer. Ikke underligt, at den del af Fatah, som har fulgt op på Israels intentioner i Gaza og iværksat likvideringer og kampe imod Hamas, af de fleste bliver opfattet som kollaboratører, som lakajer for USA og Israel.

Præsident Abbas gik efter lang tids modstand ind for Fatahs deltagelse i en samlingsregering. Men den efterfølgende udnævnelse af Dahlan, Israels og USA's samarbejdspartner og yndling, til chef for sikkerhedsstyrkerne, forhadet af mange palæstinensere, var et klart udtryk for, at Abbas kun var

med i samlingsregeringen på skrømt og i reel forståelse med USA og Israel. Det var ikke den palæstinensiske enhed, han havde i tankerne, men derimod frygten for det palæstinensiske folks sviende dom, hvis han fortsat modsatte sig, at Fatah gik med.

Abbas "fyring" af den nuværende regering og udnævnelse af en ny "nødregering", som reelt kun har virkning for Vestbredden, hilses velkommen af USA, Israel og EU. Imperialismen øjner muligheden for bedst muligt at kunne udnytte den nye situation og forstærke splittelsen - og taler om Fatahland på Vestbredden og Hamas-

land i Gaza.

Allerede nu lægges der op til yderligere afstraffelse af den indespærrede befolkning i Gaza, med lukning af forsyninger og måske kommende tæppebombninger. Samtidig tales der om at lette forsyningssituationen på Vestbredden i håb om, der er nogen, der vil tage til takke med små bantustan-reservater underlagt israelsk økonomi.

Israel tabte mod Hizbollah i Libanon, men imperialismen fik med de udenlandske Nato-besættelsestropper et brohoved, som de ønsker yderligere forstærket med Nato-baser ved den syriske grænse. Derfor er anstiftelse af splittelse og uro i området lige nu i imperialismens interesser. Danske marine besættelsestropper deltager fortsat i undergravning af det libanesiske folks nationale enhed oven på den israelske aggression sidste sommer.. Igen må det hårdt prøvede palæstinensiske folk i flygtningelejrene i Libanon betale prisen.

Alligevel har USA og Israel et stort problem med det beslutsomt kæmpende palæstinensiske folk, som har gjort det klart for verden, at det ikke sælger ud, men fastholder sine dyrebare nationale rettigheder. Den legitime ret til modstand mod besættelse og flygtningenes ret til tilbagevenden står ikke til forhandling. Zionisme betyder racisme og apartheid og kan aldrig anerkendes. Det vil ikke gå ikke med til at gøre legitim modstand mod besættelse kriminel og til udtryk for terrorisme, sådan som man (også uden held) har forsøgt det i Irak og Afghanistan.

Hele den USA-dominerede industri af 'fredsinitiativer' og 'køreplaner for fred' siden Oslo-aftalerne er kendetegnet ved ikke at basere sig på international lov. Det seneste saudiske Mekka-initiativ er ingen undtagelse med dets uldne behandling af flygtningenes rettigheder som problemer, der må løses på en eller anden måde, og ikke som en umistelig rettighed.

Alle disse 'fredsinitiativer' har fungeret som dække over den israelske ekspansion på Vestbredden med næsten en halv million nye besættere og en fortsat inddragelse af store områder af Vestbredden med apartheidmuren. Der foregår en forbryderisk ekspansion i usvækket tempo, som ikke har mediernes opmærksomhed eller udsættes for verdenssamfundets sanktioner.

Forhåbentlig er hvad der sker nu forbigående. Historien kræver af det palæstinensiske folk, at det afviser borgerkrig, og forener sig mod de israelske besættere og deres støtter i en fælles front med . .

et fornyet PLO og en samlingsregering, som utvetydigt fastholder og understøtter alle palæstinensernes rettigheder.

Den fortsatte israelske ekspansion og aggression er som en trykkoger og kan på lidt længere sigt ikke undgå at udløse en ny palæstinensisk intifada. Det er *modstandens vej*, der vil pege frem mod fred og befrielse, som vi lige nu ser det i Irak og Afghanistan, hvor besætternes nederlag står skrevet på væggen.

"Kvalitetsreform" og Trepartsaftale

Et dække for markedsgørelse og privatisering

Den offentlige sektor og 'velfærden' er banket i bund. Nu hjælper LO åbenlyst med gennemførelsen af Foghs katastrofale nyliberale strategi.

Da Fogh sidste år lancerede ideen om "kvalitetsreformen", kaldte han det "en gennemgribende reform, der skal forbedre kvaliteten af den offentlige service". Et forsøg på igen at få teten i dansk politik, hvor virkelighedens liberalistiske udvikling i den offentlige sektor med udlicitering, skandaler, tempoopskrining og stress for de ansatte og utilfredse brugere sidste år udviklede en mere eller mindre spontan velfærdsbevægelse af folk, som har fået nok.

I stedet for at bakke op om og udvikle en sådan bevægelse var LO de første til at tilbyde den isolerede Fogh Rasmussen krisehjælp med tilbud om trepartsforhandlinger og var dermed med til at tage presset væk fra Foghs liberalistiske politik. En EU-politik, som både LO og Socialdemokratiet har et stort medansvar i.

Derfor er det måske heller ikke så overraskende at LO-toppen begejstret tog imod Foghs tilbud om trepartsforhandlinger. Og begejstringen har holdt sig:

- Hurra, siger Hans Jensen nu om de afsluttede forhandlinger og kalder det "en meget flot aftale" og lader, som om de milliarder, der er bevilget til især efteruddannelse, ikke tages ud af eksisterende rammer og af rammerne for kommende overenskomstforhandlinger. Ikke bare Pia Kjærsgård på sin måde, men også LO på deres måde forsøger at give den totalt asociale og forbryderiske Fogh-regering et socialt skær.

Lider af mangelsygdomme

Regeringen har med treparts-aftalen

med den traditionelt socialdemokratiske fagbevægelses hjælp taget et stort skridt hen imod en 'kvalitetsreform' for den offentlige sektor, som Fogh vil fremlægge som lovforslag efter folketingets sommerpause. Allerede nu fortæller Fogh og Hans Jensen med et stort smil, at LO's og AC's trepartsaftale med de offentlige arbejdsgivere og regeringen indgår heri. Det skal noteres at det store FTF, i sidste øjeblik sprang fra forhandlingerne, og ikke tilsluttede sig aftalen.

Men man behøver ikke meget sundhedstjek af den offentlige sektor for at kunne stille diagnosen:

Den offentlige sektor og det danske sundhedssystem er sygt. De lider af mangelsygdomme, fordi de igennem mange år har været udsat for EU's hestekur med udliciteringer, privatiseringer og nedskæringer, formuleret i flotte papirer om at gøre EU til verdens mest konkurrencedygtige økonomi i 2010.

Her har Danmark været klassens duks.

Som et led i hele dette sceneri indgår regeringens bureaukratiske "noget for noget"-dokumentation som bereder vejen for yderligere udlicitering og privatisering inden for den offentlige sektor.

Det er denne liberalistiske dagsorden, som er den egentlige årsag til den miserable situation i den offentlige sektor – men den er tabubelagt og har ikke været til forhandling og skal ikke til diskussion i offentligheden. Hverken

efter Foghs eller LO-toppens mening, for de deler den begge.

Men det er en dagsorden, der – så længe den får lov til at virke – ikke kan undgå at underminere hele den offentlige sektor stadig mere, uanset man giver den lidt ansigtsløft med tilbud om uddannelse og at arbejde længere.

Fremskyndelse af privatiseringerne

For regeringen går denne manipulerende "kvalitetsreform-øvelse" ud på at få os spundet ind i illusionen om at genoprette situationen i den offentlige sektor med mere kvalitet for de samme penge, hvilket er en umulighed. Og når det så konstateres, at det ikke længere er muligt – ja, så må private tage over.

Hele denne trafik med at fremme privatisering sker netop for tiden i et voldsomt tempo inden for sygehussektoren, hvor udbygningen af privathospitaler eksploderer, hjulpet på vej af virksomheders sundhedsforsikringer, som usolidarisk via pengepungen gør, at man kan springe køen over. Det sker også via mekanismen med alt for snævre økonomiske rammer i det offentlige sygehusvæsen, forbundet med en ventelistegaranti, som betyder et boom for udviklingen af privathospitaler.

En udvikling, der er i fuld gang med at gøre det tidligere danske solidariske sygehusvæsen til et *der var engang*. Det danske sundhedsvæsen er i fuld fart på vej mod at blive dårligt – og også dyrt, for privatisering er dyr for skatteborgere og almindelige mennesker.

Flere midler og forbedring af forholdene

Det er ikke de beskedne og indlysende nødvendige justeringer i uddannelsesforholdene for de offentligt ansatte, der er midlerne til for alvor at rette op på den stadig mere forfaldne situation i den offentlige sektor, som det mere end halvprivatiserede, fiaskoplagede DSB nærmest er blevet et ulykkeligt symbol

på. Situationen er blevet yderligere akut forringet med 'strukturen' fra sidste år.

Af de 6,5 milliarder, der ifølge trepartsaftalen skal bruges til forbedringer i den offentlige sektor, er kun en halv milliard kommet til, ud over hvad der i forvejen var lagt op til. Samtidig er prisen – besparelser på andre områder – ikke nævnt med et ord.

Men trepartsaftalen eller den planlagte Fogh-reform vil ikke rette op på den negative udvikling i den offentlige sektor eller afbøde mangelsygdommene. Der skal simpelthen flere midler til, for at den bare kan begynde at genvinde tidligere tiders kvalitetsniveau, for ikke at tale om rykke ind i fremtiden. Og det kræver samtidig et gigantisk løft i løn- og arbejdsforhold for de hundred tusinder af benarbejdere i den offentlige sektor, der i modsætning til deres loyale nyliberale chefer ikke har oplevet noget velfærdsløft, men er sattet kraftigt bagud i forhold til det private område.

Den nyliberale nedskæringspolitik på det offentlige område, kamufleret som 'kvalitet' og 'reform', må stoppes.

Vil man en bedre offentlig service-sektor med velfærd for alle, så kommer man heller ikke uden om et stop for skattestoppet og dens snævre rammer med store konsekvenser for de ansatte og brugerne – og et fuldstændig stop for privatisering og udlicitering. Et stop for, at danske milliarder bruges til ulovlig krig og besættelse.

Det er en retning, der er absolut tabu både ved trepartsforhandlinger og ved regeringens kvalitetsreform.

For en kæmpende dansk velfærdsbevægelse må det imidlertid ikke være noget tabu, men centrale spørgsmål, hvorom solidariteten kan udvikles.

En sådan velfærdsbevægelse for alle, der tog sine første skridt sidste år, kan forene store dele af befolkningen – ansatte og brugere, unge og uddannelsessøgende, offentlige og privat ansatte.

Men det kræver også, at denne bevægelse gennemskuer den socialdemokratiske fagtopps sande rolle – og at den ikke lader socialdemokraterne manøvrere bevægelsen ind i døden i deres forsøg på at udnytte den rent parlamentarisk.

Læs også lederen på side 2 og den faglige kommentar på bagsiden af KP

Foghs 100 forslag til 'kvalitetsreform'

Trepartsaftalen blev indgået tids nok til, at Fogh kunne overholde den forud fastlagte plan for offentliggørelse af 'førstedkastet' til den såkaldte 'kvalitetsreform' af den offentlige sektor, som fremlægges i næste folketingsamling.

Med vanlig spindoktor-styring er der opstillet 100 (ikke 97 eller 117) forslag til, 'hvordan den offentlige sektor kan gøres bedre'.

De 100 forslag er angiveligt samlet i syv omfattende dokumenter, der med spindoktorernes formuleringer handler om 'brugerne i centrum', 'attraktive arbejdspladser med ansvar og faglig udvikling', 'ledelsesreform – kompetente, professionelle og synlige ledere', 'institutionerne skal tænke nyt og udvikle kvaliteten', 'stærkt lokalt selvstyre', 'afbureaukratiseringsreform' og 'flere hænder til nærvær og omsorg'.

'Kvalitetsreformen' er en samlebetegnelse for ti mindre lovkomplekser, ti 'mindre reformer' eller 'delreformer', som samlet sigter på yderligere liberalisering af den offentlige sektor. En del af forslagene kommer fra trepartsaftalen. Andre dele er dækket ind af de aftaler, som regeringen har indgået først med kommuner og regioner om deres økonomi næste år. Disse omfatter 'rekrutterings- og fastholdelsesreform', 'styrelsesreform', 'kompetencereform', 'motivationsreform' og en ledelsesreform.

Længere arbejdsliv

Aftalen mellem regeringen, kommunerne, Danske Regioner, LO og Akademikernes Centralorganisation – den såkaldte trepartsaftale – skal blandt andet lokke ældre til at blive længere tid på arbejdsmarkedet.

Der skal formuleres en seniorpolitik på alle offentlige arbejdspladser, lige-

som der bliver sat 600 millioner kroner af i årene 2008-2011 til initiativer, der skal fastholde de ældre medarbejdere. Og nogle af pengene skal bruges til at oprette nye skræddersyede stillinger til folk tæt på pensionsalderen.

Mere uddannelse

De helt store økonomiposter i treparts- og kommuneaftalen vedrører mere uddannelse til arbejdende i den offentlige sektor, herunder i løbet af en mere end femårig periode (frem til 2012):

- 1.100 ekstra pladser på uddannelserne til social- og sundhedshjælper; frit optag og praktikplads til alle elever.

- 1.000 ekstra pladser til den pædagogiske grunduddannelse.

- Opkvalificering af ikke-uddannede medarbejdere i den offentlige service.

- Voksen-elevløb til alle over 25 med mere end et års relevant beskæftigelse under ungdomsuddannelse.

- Ved OK-aftalerne på det offentlige område i 2008 skal der træffes nye aftaler om kompetencer, videre- og efteruddannelse.

Børn skal lege mindre

Blandt regeringens 100 lyse ideer til kvalitetsreform for den offentlige sektor er også én, der går ud på at skolebørn skal lege mindre. SFO'erne – der har afløst de velfungerende fritidshjem, der engang fandtes – skal nu gøres til en snedig del af skolesystemet og terperiet. Regeringen, vil indføre mål og indholdsbeskrivelser i SFO'erne. Blandt andet skal kommunerne sætte fokus på fritidsordningernes rolle i forhold til lektielæsning og idræt – med andre ord skal der læses lektier.

En garanti for øget kvalitet i barnelivet uden for klasseværelserne..

Hvad er Prüm-traktaten?

Det europæiske forbundspoliti stærkt på vej

Prüm-traktaten omfatter nu alle EU-landene. Politik og væsener fra alle lande kan snage i hinandens arkiver. Et egentligt unionspoliti er ved at tage form.

Sideløbende med genforhandlingen af EU-forfatningen har det tyske formandskab forhandlet en ny politisamarbejdsaftale med medlemslandene. Det er sket med udgangspunkt i Prüm-traktaten, der blev indgået i 2005 af syv EU-lande. Formålet var fra starten, at denne traktat skulle omdannes til EU-lovgivning.

Underforhandlingerne om Maastricht-traktaten i begyndelsen af 90'erne var det også Tyskland, der foreslog oprettelsen af det europæiske politisamarbejde, Europol, som en erstatning for det daværende TREVI.

I går Schengen

EU har allerede i dag et omfattende

EU'S DELVISE INDFØRELSE AF PRÜM-TRAKTATEN KOMMER TIL AT OMFATTE:

Adgang til dna-profiler og fingeraftryk i andre lande efter princippet *hit, no hit*. Hvis en oplysning om en eftersøgt person findes (*hit*) skal selve dna-profilen eller fingeraftrykket gives videre. Hvis oplysningen ikke findes i registre (*no-hit*), skal det pågældende land være behjælpeligt med at skaffe spyt, blodprøve eller fingeraftryk.

Udvidet adgang til oplysninger over mistænkelige ballademagere op til EU-topmøder, fodboldkampe og andre større begivenheder.

Adgang til at søge i andre landes motorkøretøjsregistre.

Udvidede muligheder for, at uniformeret og tungt bevæbnet politi kan bruge magtbeføjelser i andre lande.

politisamarbejde. Det mest kendte er nok Schengen-samarbejdet, der omhandler de "åbne grænser" mellem medlemslandene. Det blev en del af EU med Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999.

I princippet er næsten hele EU nu én pasunion, kun Irland og England har et forbehold. Du er undtaget, hvis du er kriminel, altså dømt for forstyrrelse af den offentlige orden. Eller hvis du antages at ville kunne finde på at begå noget forstyrrende.

For nylig blev en svensker således dømt til fire måneders fængsel for at kaste en flaske mod politiet i Danmark (ingen blev ramt) og dertil forbudt indrejse i Danmark de næste fem år. Politiet kan så placere oplysninger om personen i det europæiske register for uønskede personer: Schengens Informationssystem (SIS), som alle medlemslandene kan søge i.

Praksis er, at politiet lukker grænserne for personer, som de synes er for besværlige. De sædvanlige venstreorienterede ballademagere er ikke velkomne. Kontrollen med, hvem der havner i EU's registre, og hvem der bruger oplysningerne, er i høj grad op til de enkelte landes egen kontrol af politiets arbejde. Hvilket i Danmark stort set er det samme som politiet selv.

EU har allerede tiltaget sig direkte dømmende magt. Det gælder f.eks. EU's terrorlister, hvor en lukket komité under Ministerrådet i EU bestemmer, hvem der er terrorister.

Proceduren for optagelse på eller sletning fra EU's terrorlister er enstemmige beslutninger i EU's Clearing House, hvor medlemsstaternes efterretningstjenester er repræsenteret. Listerne underkastes en kritisk revision hvert halve år. Virkningen af optagelse på listen kan bl.a. være indefrysning af organisationens eller individets økonomiske midler. Alle beslutninger i Clearing House er omgærdet med fortrolighed.

De første stadier til et egentligt forbundspoliti har måske allerede set dagens lys med oprettelsen af Frontex, EU's agentur for fælles grænsekontrol. De sidste tre år har EU forstærket indsatsen for at forhindre illegale immigranter fra Afrika i at komme til de Kanariske Øer. Frontex' indsats indtil videre har kun bevirket, at der bliver rejst af endnu farligere ruter, og at endnu flere mennesker omkommer.

Organisationen UNITED har fra 1993 til marts 2007 dokumenteret, at 8.855 immigranter er døde i forsøget på at komme til Fort Europa.

I dag Schengen + Prüm

Den 12. juni lykkedes det EU at blive enig om at bruge dele af Prüm-traktaten til at udvide politisamarbejdet på tværs af EU's grænser. Fremover får politiet i EU-landene bl.a. adgang til hinandens dna-registre, og det operationelle politisamarbejde øges betydeligt. Før den nye EU-regel kan virke fuldt ud, skal der bevilges penge til det tekniske system.

Vice-præsident Frattini, EU-kommisær for retfærdighed, frihed og sikkerhed, ønskede beslutningen velkommen og kommenterede den delvise antagelse af Prüm-traktaten: "Det er et meget vigtigt første skridt."

Og Danmark er med på det første skridt, som ikke er det første, og efter hensigten også alle de følgende – på trods af det retspolitiske forbehold

Kilder:

www.statewatch.org
illegalt.mahost.org
retssikkerheds-fonden.dk

Prüm-taktaten: Din retssikkerhed er truet

Af Rina Kari

Tirsdag den 12. juni 2007 vedtog EU-landene på et møde i Luxembourg den såkaldte Prüm-traktat, der udvider politisamarbejdet i unionen langt ud over den allerede omfattende Schengen-aftale. Den betyder bl.a., at alle registre åbnes for alle medlemslandenes politi. Dansk tilslutning er en klar krænkelse af det danske forbehold omkring retssamarbejde.

Det er interessant, så utrolig lidt fokus der har været på EU's Prüm-traktat, selv om den har vidtgående konsekvenser inden for politi-samarbejdet. Specielt udvider traktaten samarbejdet om registre over mennesker.

Det er faktisk så fantastisk, at nu kan et politi fra et hvilket som helst EU-land gå ind i de danske registre og se *alt*, hvad de har lyst til – uden først at få det igennem nogen retsinstans. Det bliver næsten kun endnu mere spændende af, at det udenlandske politi også kan pålægge dansk politi at indsamle data om en person, der er mistænkt. Af data, der f.eks. kan blive

udleveret (og indhentet), er fingeraftryk og dna-materiale.

Traktaten omhandler alle mulige forskellige politi-opgaver, opgaver, som ofte kræver forskellige løsninger. Alligevel skelner traktaten ikke mellem de forskellige opgaver eller stiller krav til, hvilke magtmidler politiet må bruge ved hvilke forbrydelser. Det har ellers været et princip i flere EU-lande, at de magtmidler, som politiet tager i brug, også står i mål med forbrydelsens alvor.

Jeg synes, det er skræmmende, at almindelige borgere, der f.eks. ønsker at protestere mod EU, skal tjekkes igennem på den måde. Det bryder med grundlæggende retsprincipper, at indsamlede oplysninger kan spredes mellem så mange instanser – og jo flere registre der kommer, jo større er risikoen også for fejl.

Et eksempel på, hvad der sker ved sådanne fejltagelser, er, at en italiensk og en canadisk statsborger blev udleveret til CIA-tortur – netop efter fejlagtige udvekslinger af information. En langt mindre konsekvens, som alligevel er betydelig, er, at du kan risikere ikke at måtte forlade landet, fordi det f.eks. er registreret, at du er EU-modstander, og

Rina Kari fra Folkebevægelsens Ungdom har følgende kommentar til traktaten.

at der er et EU-topmøde i det land, du ønsker at rejse ind i. Det vil blive en interessant verden at leve i, hvis vores adgang til f.eks. at rejse konstant skal reguleres efter vores politiske holdninger!

Den bedste måde at sikre vores retssikkerhed på er ved at melde os ud af EU og i stedet indgå et konstruktivt samarbejde med verdens lande. Vi kan jo godt samarbejde, uden at det skal undergrave vores retssikkerhed – vi må bare finde en anden samarbejdsform end EU.

EU er nu verdens største våbeneksportør

Af Folkebevægelsen mod EU

EU er i dag samlet set verdens største våbeneksportør. Det fremgår af den nyligt udkomne årbog fra det internationalt anerkendte fredsforskningsinstitut SIPRI (Stockholm International Peace Research Institute).

- *EU's blå-gule flag vejer på sejrskammel i kapløbet mellem dødens købmænd. Og det er helt i tråd med de ambitioner, som EU-kommissionen og EU-grundloven har om at styrke militærindustrien og øge kapaciteten på området. Det i sig selv rammer en tyk pæl gennem myten om, at EU er fredens projekt*, udtaler Ditte Staun, som er talsperson for Fol-

kebevægelsen mod EU.

SIPRI Yearbook 2007 rummer bl.a. en oversigt over de 20 største våbeneksportører i verden beregnet ud fra mængden (regnet ud fra såvel kvantitet, antal, som militær kvalitet – hvor effektive eller destruktive de er). Som enkeltland er USA fortsat størst, men blandt de øvrige 19 på denne top 20-liste er otte EU-lande (Frankrig, Tyskland, Storbritannien, Italien, Holland, Sverige, Spanien og Polen). Samlet set har de otte EU-lande næsten fordoblet deres våbeneksport fra 2004 til 2006. Og sidste år eksporterede de otte EU-lande 29,3 pct.

mere end USA.

- *Mange andre EU-lande eksporterer militært isenkram, så selvom USA stadig er godt med i kapløbet, har de fået baghjul. Men det er ikke en ærefuld førertrøje, EU har trukket over sig. Den er ikke gul, men blodrød. Især når EU's våbeneksport også går til uro- og krigsramte regioner som Mellemøsten*, siger Ditte Staun.

Læs selv årsrapporten
SIPRI Yearbook 2007:
<http://yearbook2007.sipri.org/>

Huset, der faldt uden for kommunens virkefelt

Kulturcenter Huset ligger i hjertet af Århus i det tidligere Århus Museum, en smuk nyklassicistisk bygning fra 1877. I 1960'erne flyttede museet fra bygningen på grund af pladsmangel, og i 1972 åbnede Huset som et værksteds- og kulturhus for byens borgere.

Ideen med at benytte den store tomme bygning midt i Århus til kreative værksteder og kulturelle aktiviteter kom fra ungdomsorganisationerne, som arbejdede næsten syv år på at realisere deres drøm. Skiftende kulturpolitiske sindelag har siden sat sine spor på Huset, men institutionens formål er stadigvæk det samme: at give byens borgere adgang til en række værksteder og dermed støtte dem i deres kreative og kunstneriske udfoldelseslyst.

www.huset-aarhus.dk

Det populære Huset i Århus er akut truet

Hvad er en kommunal opgave? Hvordan de enkelte byråd vælger at bruge pengene til kultur, er op til de politiske vinde.

Det nuværende Århus byråd synes stadig, at gaderummet skal udsmykkes, helst skal det bare være i sammenhæng med det kommercielle café- og butiksmiljø i midtbyen. Det nuværende byråd synes også, der skal international arkitektur på havnefronten, og de støtter begejstret Aros, det store skrummel af

et museum til udstilling af internationale berømt heder, og de vil støtte et sted til byens jazz.

Men det er ikke længere en kommunal opgave at give støtte til åbne værksteder, så fattige kunstnere, foreninger og almindelige borgere i kommunen kan udfolde deres ytringsfrihed.

Støtten har været et beskedent årligt driftstilskud på små fem mio. og en bygning stillet til rådighed.

På byrådsmødet den 13. juni drøftede man et forslag fra SF om at finde penge til at fortsætte Huset. Det kom der en tragisk forestilling ud af.

De Konservative henholder sig til forligsteksten fra det store nedskærings-

felttog i efteråret 2006, hvor man forpligtigede sig til at finde en genhusning af aktiviteterne opsplittet i de små tilbageværende beboerhuse, uden der fulgte ansatte med. Nok mener De Konservative, at aktiviteterne, der foregår på Huset, er *prisværdige*, men de er *ikke en kommunal kerneopgave*.

Forslaget om lukning af Huset og fyring af de ansatte og opsplitning af aktiviteterne blev lavet hen over hovedet på Huset og beboerhusene. Flere af de ansatte har arbejdet der mere end 30 år, men byrådet syntes end ikke, de behøvede at informere dem. Vedtagelsen om en opsplitning er slet ikke praktisk mulig, og kulturrådmanden, den tidligere socialdemokratiske borgmester Flemming Knudsen, har ikke beskæftiget sig med at gennemføre genhusning, selv om der er få måneder til, at lukningen står for døren.

Socialdemokratiet synes ikke, at forudsætningerne for at spare Huset væk har ændret sig, selv om det siden spareforliget har vist sig, at Århus kommune kom ud af 2006 med et overskud på en halv milliard kr. Kulturrådmanden har til gengæld fundet 30 mio. til at reno-

vere bygningen Vester Allé 15 som rytmisk produktionscenter og jazzmusikens nye hjem. Det er et led i en "gammel" plan fra 2004 om flytte rundt på midlerne til nogle små teatre og flytte dem sammen med huset over i den gamle jernbanegodsterminal, bemærkede han til sine byrådskolleger. Byrådet ejede dog ikke godsterminalen, og pengene til køb og renovering mangler stadig.

Det er absurd at smide Huset på gaden med henvisning til en plan, der ikke er blevet til noget. Det er fejlt modangreb, når rådmanden i samme indlæg beskyldte SF og Enhedslisten for kun at ville dele gaver ud, men ikke at tage ansvar. Han er selv medansvarlig for kommunens dårlige økonomi som tidligere borgmester, og han kan godt finde penge til egne venner: Hr. Knudsen er medlem af Århus Jazz-klub.

Dansk Folkeparti fremkom med en aldeles rablende begrundelse for lukningen af Huset:

"I den svære stund, det var i efteråret at finde de mange penge, der var der, når det nu skulle være et lille lyspunkt, nemlig forslaget fra Det Radikale Venstre om Huset, det var vand på Dansk folkepartis mølle, og skal jeg sige det pænt, har Dansk Folkeparti altid betragtet Huset som et arnested for noget, der lå os meget fjernt, og det uanset om det er et udtryk for kulturel fattigdom i manges øjne."

Som i de andre indlæg fra salen giver Dansk Folkeparti kun et hint, der skal ingen fakta på bordet, som kan afsløre deres konkrete holdning. Hvilke konkrete tilbud falder uden for kommunens virkefelt og hvorfor? Hvordan kan et metalværksted, et trykkeri, et snedkeri, et atelier m.v. blive til et arnested for noget, der ligger Dansk Folkeparti fjernt? Hvordan kan det være et gyldigt argument?

Tilbage står, at Huset som en hjørnesten i det almindelige demokratiske liv, der handler om fattige menneskers mulighed for at komme til orde, er på vej til at lukke i Århus. Tusindvis af gode argumenter, protester, underskrifter, demonstrationer og støttekoncerter er mødt med en uforskammet nedlæthed fra det socialdemokratiske ledede byråd.

Sommerlejr mod fascisme og imperialism

D. 28. juli til d. 3. august løber årets fædste sommeraktivitet af stablen.

I en lille uge samler vi antifascister og anti-imperialister fra hele landet til debat om fremtidens Danmark. Vi vil stoppe krigene som Danmark deltager i, sætte en kæp i hjulet på terrorlove og politivold. Vi vil have fristeder og fremtidsperspektiver - fred og frihed.

Vi er trætte af reklamer hvor kvinder degraderes til kødstykker, vi har fået nok af medier der ukritisk spyer Fogs og Bushs løgne i hovedet på os. Vi vil have

kulturen tilbage.

Gennem ugen vil vi debattere, aktivere og organisere os frem til hvordan vi styrker bevægelsen og kampen for at tage Danmark tilbage.

Hver dag vil bestå af en sublim blanding af debat, diskussion og aktion.

Der vil både være store fællesdebatter, mindre workshops og kreative politiske aktiviteter.

Den bedste måde at nærme sig friheden på er ved at kæmpe for den. Men kun ved at kæmpe sammen kan vi vinde den!

LØRDAG

DEN BEDSTE MÅDE AT

NÆRME SIG FRIHEDEN PÅ ER AT KÆMPE FOR DEN.

- Indskrivning. Velkommen
- Debat: Rundt om i verden slutter flere og flere sig til kampen for fred og frihed. Fest.

TIRSDAG

ORD UDEN HANDLING

ER UDEN BETYDNING

- Udflugts og aktionsdag
- Sammen tager vi midtsjælland tilbage.
- Debat: Aktionsformer - Civil ulydighed, brosten eller bannerdrop.

SØNDAG

NÅR URET BLIVER RET

BLIVER MODSTAND TIL PLIGT

- Et efter et angribes og elimineres vores fristeder og åndehuller.
- Protester mødes med terrorlov, tåregas og knipler.
- Aktivister fra ungdomshuskampen fortæller deres personlige beretninger.
- Det internationale klassepoliti forbereder sig på kommende uroligheder.

ONSDAG

KRIG MOD KRIGEN

Danmark er i krig.

- I krig mod uskyldige.
- I krig for profit.
- Fred mellem folkeslag, krig mellem klasser.
- Debat Imperialismespil - Mærk hvordan storkapitalen tænker.

MANDAG

VI GIVER ALDRIG OP

VI KÆMPE FOR AT SEJRE

- Fra alle sider angribes livet og kulturen af profithungrende mediegiganter. Kvinders kroppe bliver til salgsobjekter, racisme og fremmedhad køres frem.
- Hvordan vi tager kulturen tilbage!
- Debat:
- Workshops i gadeteater, layout, litteratur og billedkunst

TORS DAG

SOCIALISMEN ER FREMTIDEN

- En anden verden er nødvendig. Ikke mere udbytning ikke mere undertrykkelse.
- I latinamerika er der i de sidste år samlet mange revolutionære erfaringer.
- Debat:
- Situationen i Mexico, Ecuador og Venezuela.
- Debat om vejen til socialismen. Revolutionens problemer i Europa.

AFSLUTNINGS FESTAFTEN

DEBATTER OG AKTIONER - SAMMEN LAVER VI LORTET OM

Tag med på antiimperialistisk og antifascistisk sommerlejr 28. juli - 3. august i Haslev

Info på www.dku99.dk - dku@dku99.dk eller kontakt DKU: c/o Oktober Bogcafé, Egilsgade 24 kld. 2300 Kbh S, 35 43 49 50

NÅR URET BLIR RET BLIR MODSTAND TIL PLIGT

Stor stigning i erhvervssygdomme

Antallet af anmeldte erhvervssygdomme er steget markant siden 1. januar 2004, fremgår det af Arbejdsskadestyrelsens offentliggjorte statistik.

I 2006 blev der anmeldt 18.408 erhvervssygdomme mod 12.375 i 2003 – en stigning på næsten 50 procent. Derimod ligger antallet af anmeldte ulykker relativt stabilt med 21.496 anmeldelser i 2006. Der blev i 2006 afgjort 15.321 sager om erhvervssygdomme. I alt 2.734 sager blev anerkendt, mens næsten halvdelen, 12.587, blev afvist.

Anerkendte arbejdsskader udløste i 2006 i alt knap en halv milliard kroner i men-godtgørelse og 2,35 mia. kr. i erstatning for tab af erhvervsevne.

Mangel på sygeplejersker lukker senge ned

Manglen på sygeplejersker betyder nu, at flere af landets hospitaler har måtte lukket sengepladser, skriver Jyllands-Posten. Det gælder bl.a. på hospitaler i Odense, Herlev, Glostrup, Skejby, Århus og Nordsjælland. Alene på Gastrokirurgisk afdeling på Odense Universitetshospital er ti ud af 71 senge nu lukket.

Manglen på sygeplejersker understøttes af, at stadig flere forlader jobbet på grund af de uhyrlige arbejdsforhold. Samtidig står antallet af studiepladser slet ikke mål med det behov, der er. Udviklingen med privathospitaler og private vikarbureauer er også med til at udhule og undergrave det offentlige sygehusvæsen og de ansattes arbejdsbetingelser.

Offentligt ansatte skal måles og vejes

Regeringen vil nu opgøre sygefraværet for hver enkelt institution og sammenligne institutioner imellem for at se, hvor sygefraværet er størst. Sådan som systemet virker, vil det betyde øget pres og konkurrence mod de ansatte i institutionerne med hovedtendensen til at individualisere problemerne.

Jysk lønoprør i plejesektoren

Den ugelange strejke for bedre løn og arbejdsforhold blandt de godt 1.000 ansatte i ældreområdet i Holstebro har inspireret til arbejdsnedlæggelser med faglige møder i andre kommuner i Jylland, herunder i Lemvig, Thyborøn, Skive, Børkop og Struer. Torsdag demonstrerede plejepersonale også i

Morsø kommune for højere løn. I Ringkøbing-Skjern kommune afventer man et forhandlingsmøde med borgmesteren.

I Holstebro har de aktionerende fortsat deres strejke på trods af bod. De er gået i demonstration til rådhuset og har samlet penge ind til strejken. De kræver

Velfærdsdemonstration den 2. oktober

LO Storkøbenhavn og andre indkalder til demonstration ved folketingets åbning den første tirsdag i oktober.

LO Storkøbenhavn har reserveret Christiansborg Slotsplads til en bred velfærdsdemonstration den 2. oktober ved Folketingets åbning. LO Storkøbenhavn indkaldte for nylig initiativtagerne til sidste års velfærdsdemonstrationer, der bestod af uddannelsessøgende og faglige organisationer, til møde for at diskutere nye fælles initiativer imod regeringens økonomiske "velfærds politik" og reformer.

- Hverken økonomiaftalen med kommunerne eller trepartsaftalen ændrer jo ved regeringens økonomiske politik. De indgåede aftaler forbedrer ikke den danske velfærd, selvom vi selvfølgelig ikke er utilfredse med at få noget til de lavest uddannede, udtaler formanden for LO Storkøbenhavn Peter Kay Mor-

tensen til Fagligt Ansvar.

- Kommunaftalen kan højst dække de sværeste huller fra de seneste års nedskæringer. Vi kender ikke de budgetter, som det munder ud i kommuner og regioner. Så vi forventer fortsatte nedskæringer på velfærden. Der er ingen fremdrift i det, og samtidig betyder aftalen, at kommunerne har forpligtet sig til øget privatisering og udlicitering. Det fører til fortsat markedsføring af den offentlige sektor, siger Peter Kay Mortensen.

Den 2. oktober 2007 er i øvrigt 35 års-dagen for folkeafstemningen om medlemskab af EF, det senere EU, i 1972.

Den 28. juni mødes organisationerne bag initiativet for at diskutere planlægningen af fortsatte aktioner imod regeringens økonomiske politik. På det seneste deltog møde LO Storkøbenhavn, BUPL Storkøbenhavn, PLS, Byggefagenes Samvirke, EEO – Socialpolitisk Forening, 3F Ungdom samt Fagligt Ansvar.

en øjeblikkelig lønforhøjelse på 1.000 kroner om måneden, et krav, som ser ud til at være blevet et fælleskrav for de aktionerende i de forskellige kommuner. Lønkravet står i kontrast til de pseudoforhandlinger, LO var inddraget i om regeringens kvalitetsreform, og hvor generelle lønforhøjelser var et fyord, som ikke måtte komme på bordet. Kommunen har hidtil afvist lønkravet på 1.000 kroner med begrundelsen, at der ikke er penge til det. Kommunen har blot tilbudt små lønjusteringer under efteruddannelse og visse forbedringer af arbejdsforhold.

Stadig flere på halv kontanthjælp

Siden regeringens nye angreb på de arbejdsløse kontanthjælpsmodtagere er trådt i kraft, har loven nu store konsekvenser for de allersvageste stillede rundt omkring i kommunerne. Reglen betyder, at en ægtefælle mister retten til kontanthjælp, hvis vedkommende ikke har haft 300 timers ordinært arbejde i løbet af de seneste to år. En familie kan derved miste op til 11.000 kroner før skat pr. måned. Og kontanthjælpsmodtagere, der er i aktivering, ulønnet praktik, sprogskole eller lignende, bliver også ramt. Efter to år bliver man kategoriseret som "hjemmegående".

I Århus har de første 96 ægtepar fået brev om, at de får halveret deres kontanthjælp. Det har nu fået SF og Enhedslisten i byrådet til at stille forslag om, at kommunen finder en løsning, så ingen får halveret dagpenge, ved at kommunen giver alle et 300 timers kompetencegivende kursus sigtet mod ordinært arbejde for at omgå 300 timers reglen.

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Politi og røvere

Sådan lød overskriften på nettet en dag, som den havde gjort før og stadig gør det. Jeg blev nysgerrig og "klikkede" videre til en nyhedsside, der bragte en billedserie af den unge soldat på bare 19 år, der mistede sit liv lokket af en løgn om fædrelandets tjeneste. Billedserien forevige hans afskedsfest med kæresten og vennerne, samt diverse militærøvelser, hvor man kan se, hvor dygtig denne unge soldat var. Det viste to soldater i et hus, hvor den ene lige havde "skudt" den anden. Den "døde" sad på gulvet med en rød plet midt i panden.

Billedet gav mig associationer til det moderne spil for voksne "forklædt som børn": Paintball. Populært for ikke mindst de fleste voksne mænd, der nyder at genopleve deres drengelege om politi og røvere, der blandt andet praktiseres ved Polterabend.

Man kan så endda forsvare de unges rekrutters leg med paintballpatronerne med, at de nødvendigvis skal trænes til en kamp på liv eller død.

Ret beset burde det være en anderledes sag for politiet, der angiveligvis er til for at holde "ro og orden". Alligevel forekommer det stadig hyppigere, at de dræber psykisk syge med truende adfærd. Senest i en Seven Eleven butik på Frederiksberg. Fire betjente følte sig truet af manden med en kniv. De havde rig lejlighed til at passivisere ham med et skud i knæet; men de valgte at skyde ham i brystet. Langt fra et enestående tilfælde. Senest har kampen om Ungdomshuset fået sindene i kog om de unges metoder; mens politiets praksis ikke er alment kendt, eller bliver forsvaret med stress og lignende. Jeg er overbevist om, at deres fremfærd er betydeligt mere bevidst.

Jeg erindrede, at min eksmand Poul for ti år siden sammen med sine malerkolleger yndede legen med paintball-pistolen. Han nød at komme hjem og fortælle, lystig som en lille dreng. Stolt viste han sine blå mærker frem, imens han fortalte, hvor meget knald der er på kuglerne. Glæden var

selvfølgelig altid ekstra stor, når han havde skudt mester i røven:

- *Hvad, han tager jo så tit røven på os, så her kan han få lidt igen,* sagde han. Jeg kunne se, der alligevel var noget, der nærrede ham.

- *Jaa, for der er jo vise regler vi skal følge, udover vi skal bære maske, må vi ikke skyde på afstand af mindre end 5 m, og man må ikke skyde efter hovedet. Ellers havde jeg sgu nok skudt knoppen af ham,* grinede han.

Tredje gang han kom hjem, var han godt nok knotten. Jeg kunne ikke dy mig:

- *Nåh, fik du ikke ram på mester i dag. Det var måske ham der fik ram dig i stedet.*

- *Nej det er de fucking strissere,* svarede han. Han var godt nok gal. Sådan plejede han ikke at tale:

- *Vi var desværre ikke nok til to hold i dag, så vi skulle dyste mod et hold fra politiet.*

- *Det var vel ikke noget problem,* spurgte jeg.

- *Nå, så prøv lige at se mig i hovedet,* svarede han, mens han viste mig en stor blå bule lige i

tindingen. Den var han ikke stolt ved, og det var tydeligt, han havde ondt.

- *Du skulle se de andre. Vi er alle skudt i hovedet, og mester blev skudt lige midt i panden.*

Da jeg var blevet instrueret i reglerne, måtte jeg spørge ind til det:

- *Jamen I må jo ikke skyde efter hovedet.*

Poul svarede mig, stadig godt gal:

- *Nej, og vi må heller ikke skyde under 5 meters afstand. Men det er strømmerne sgu åbenbart lige glade med. Det kan godt være vi bliver belært om at politiet bliver trænet i, at når de skal skyde er det efter benene, men når de bliver sluppet løs, skyder de for at dræbe.*

Da han var på vej ud for at pleje sine skrammer, sagde han:

- *Næste gang skal man sikre sig som en ishockey målmand, i tilfældet at man møder politiet igen.*

Poul og arbejdskammeraterne mistede lysten til at "lege" med politiet. *Vipper*

Rapport fra Tyskland

Se der! – Er det mig, der er farveblind?
Kan det være det røde flag,
der smælder frit i vinterens vind
på maskinfabrikens tag -
i det land, hvor frihedens sidste rest
blev dræbt af den brune pest?

Det spurgte så mangan arbejder om,
da han så det banlyste tegn.
Det var grå november – fra skyerne kom
en blanding af sne og regn.
Men det var *den syvende*, Sovjets dag,
og se: det røde flag!

Hvem vover at tænke på revolution
her i nazis forbandede stat?
Han er skør måske, men ingen kujon,
og den mand kalder jeg Kammerat.
Hold kæft! Der kommer de brune, de svin,
og nu skal de røde ha klin!

Fabrikken besættes, barakker og skur!
Og mænd i arbejdsdragt
blir kylet på gaden, trængt op mod en mur
som kvæg, der føres til slaget.
- ”Hvem hejste det flag? Er du døv eller dum?”
Hver mand, som spørges, står stum.

At kalde det, der fulgte, forhør
er nærmest en blodig spøg.
I blodpytter ligger sneen og tøer
under knipler og Hitlerhalløj.
Mænd slæbes bort i en bagbunden flok,
og andre *har* fået nok.

Men næste dag er det hændt igen:
Proletarens røde flag
står som en flamme tændt igen
på maskinfabrikens tag!
Og på ny igennem den dødsstille by
drøner en stormtroops gny.

Der er ikke en mand at træffe mer
ved den øde fabrik –

Den røde fane på
Oktober-revolutions plakaten

kun kvinder, der står i sjaler og ser
med forstenet blik.
Der Führer hylér: ”For Satan, spyt ud!
Hvem hejste den røde klud?”

”Det flag er et lagen, hvori vi bar
en af dem, I dræbte i går.
Vi er ikke skyld i den farve, det har ...
det er rødt af de myrdedes sår.
Vi har hejst det for mænd, der stod fast, hvor de stod.
Det er farvet af frihedens blod.”

Hvad her er fortalt, er kun en sand
og simpel rapport
om kammerater, der uden frygt
satte hårdt mod hårdt:

*De vidste, der er ikke andet håb
i sejr og nederlag,
der er ikke andet at stole på
end Sovjets røde flag.
Vi har ikke anden vej, kammerat,
hvis vi ikke skal gå til.
Og derfor er Sovjets røde flag
Det eneste, vi vil.*

Otto Gelsted

Farvet af frihedens blod

Digte af Otto Gelsted og Bert Brecht

Måske Danmarks største digter i sidste århundrede – og stensikkert Tysklands og måske verdens største: Begge har skrevet det samme digt om den samme episode, efter Hitlers magtovertagelse.

Gelsteds står i samlingen 'Under uvejret' (Monde 1934). Den er dedikeret til skuespilleren Ruth Berlau, Bertolt Brechts elskerinde og mangeårige medarbejder. Otto Gelsted baner i den nye veje for den revolutionære lyrik – og blandt teksterne er en oversættelse af Brechts 'Barnesang for proletarmødre'. Det er utvivlsomt Ruth Berlau, som er et bindeled mellem de to (identiske) Tysklands-rapporter. Brechts digt er dateret 1935 og oversat til dansk af Regner Mandsbjerg i 'Klassedigte' (Særudgave af tidsskriftet Clarté nr. 6 1972)

Den røde fane over Berlin
– 12 år efter Hitler-diktaturets oprettelse

Rapport fra Tyskland

Vi hører, at i Tyskland
I den brune pests dage
Blafrede pludselig i novembervinden
Fra taget på en maskinfabrik en rød fane
Frihedens fredløse fane!
Midt i den grå november, fra himlen
Kom en blanding af regn og sne
Men det var den syvende: Revolutionsdagen!”

Og se, den røde fane!
I gårdene står arbejderne
Skærmer med hånden for øjnene og stirrer
Gennem snesludfoget over mod taget.
Da ruller lastbilerne med stormtropperne op
Og driver hen til murene alle, som har arbejdstøj på
Og binder med reb alle de næver, som er barkedede
Og ud af barakkerne vakler
Fra forhøre de til blods-prygledede
Af hvilke ingen har sagt
Hvem der var på taget.

Så driver de alle dem væk, som holdt tæt
Og de andre har fået nok.
Men den næste dag vajer atter
Proletariatets røde fane
Fra maskinfabrikens tag. Atter
Runger gennem den dødsstille by
Stormtroppernes tramp. I gårdene
Er der ikke mere nogen mænd at se. Kun kvinder
Står dér med forstenede ansigter. Med hånden for øjnene
Stirrer de gennem snesludfoget over mod taget.

Og pryglingen tager atter fat. Under forhøret
Udtaler kvinderne: Denne fane
Er et lagen. På det
Bar vi én bort, som døde i går.
Vi er ikke ansvarlige for den farve, som det har.
Den er rød af den myrdedes blod, forstår I.

Bert Brecht

Revolutionær kamp eller terrorisme?

Af B.C. Andersen

Hetzen mod unge militante aktivister og Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund er PET-værk

Under den tynde demokratiske fernis lurer borgerskabets og dets statsmagts uudslekkelige had til det revolutionære kommunistiske parti, til den kæmpende arbejderklasse, til den aktive, militante del af ungdommen, til den konsekvente EU-modstand, til progressive.

Ja, til alle, som vender sig mod og går til modstand mod den globale elendighed og verdens største terrorist, bosiddende i Det Hvide Hus i Washington, med sin lakaj og højrehånd i det zionistiske Israel, udpegede stråmænd og røverhøvdinge i Kabul, Bagdad, opportuniste og medløbere i København, London osv. ... alle dem, som helt og fuldt slutter op om Det Hvide Hus' terroristiske verdensherredømme.

Ingen forbrydelse er for gemen, intet middel bliver skyet, indbefattet drab på folkevalgte statsledere, infiltration, undergravning, besættelse af suveræne stater, eksport af kontrarevolution og mord og attentater på bonde- og fagforeningsledere, aktive og potentielle modstandere af globaliseringen og det frie marked. Washington-terroristens individuelle terror og permanente krigsførelse for at sikre sine imperialistiske og fundamentale interesser går amok – på bekostning af millioner, der årligt dør af sult, sygdom, fattigdom og undertrykkelse!

Marxisme og brug af magt

Marx: "Vi vil modarbejde jer med fredsfulde midler, hvor det vil være muligt, og med våben, hvor det måtte blive nødvendigt ..."

(Über die politische Aktion der Arbeiterklasse)

Marx, Engels: "Kommunisterne forsøger at skjule deres anskuelser og deres hensigter. De erklærer åbent, at deres mål kun kan nås ved, at hele den bestående samfundsordning styrtes med magt. Lad kun de herskende klasser skælve for en kommunistisk revolution. Ved den har proletarerne kun deres lænker at tabe. De har en verden at vinde."

(Det Kommunistiske Manifest)

Kommunisternes strategi er klar: Arbejderklassen må organisere sig for at erobre den politiske magt. Kommunisterne vil i spidsen for arbejderklassen og dens allierede kæmpe for en socialistisk revolution og for opbygningen af et socialistisk samfund.

Den vigtigste form for kommunisternes arbejde frem mod revolutionen er udviklingen af folks egen kamp – antikrigskampen, kampen mod EU, mod nedskæringer, for bedre arbejds- og levevilkår, uddannelse, boliger osv. – i en revolutionær retning, vendt mod revolutionens fjender, der er det herskende borgerskab, dets allierede og lakajer, "uden for landet" USA-imperialismen, NATO og Den Europæiske Union.

Skal arbejderklassen, de folkelige bevægelser, folks egen daglige kamp blive en trussel mod det herskende borgerskab, må arbejderklassens evne til revolutionær kamp øges og kædes sammen med netop kampen mod selve den kapitalistiske stat, Den Europæiske Union, den internationale monopolkapital og USA-imperialismen!

'Gaderne skal holdes rene'

Det ved det herskende borgerskab, for kommunisterne og det revolutionære kommunistiske parti skubber ikke noget under gulvtæppet eller har en skjult dagsorden, og derfor frygter den herskende klasse det revolutionære kommunistiske parti, der er kommunistisk, ikke kun af navn, men i ord og handling.

Med alle midler bekæmper borgerskabet og vil borgerskabet bekæmpe progressive, militante, revolutionære og medlemmer af det kommunistiske parti.

Fra statsminister Anders Foghs udtalelser om socialistiske ballademagere under de omfattende massive aktioner og demonstrationer mod budgetnedskæringer sidste efterår og til PET's løgn om, at aktivister omkring Ungdomshuset planlægger terrorhandlinger, og den sidste tids mediehetz mod DKU, der ifølge borgerskabets skriverkarle og mikrofonholdere planlægger at gribe til skydevåben, går en lige linje, hånd i hånd med politiets stigende provokationer og omsiggribende voldsanvendelse.

Det herskende borgerskab har brug for en yderligere skærpelse af terrorlovgivningen, dikteret af Washington og fra hemmelige fælles beslutninger i Den Europæiske Union. Hetzen mod den aktive, militante del af ungdommen og mod DKU, en lille, men særdeles aktiv kommunistisk ungdomsorganisation, som er i fremgang, skal bane vej for yderligere indskrænkning af de spinkle borgerlige rettigheder.

Den brede del af befolkningen skal skræmmes væk fra at sige fra, de skal knægtes til at tænke sig om mere end en gang, førend de viser deres modstand mod krig, nedskæringer, strejker for bedre arbejds- og levevilkår.

Gaderne skal holdes rene, fri for protester og demonstrationer!

Aldrig individuel terror

Revolutionære og kommunister skal isoleres og fremstilles som de rene galninge og nihilister, der driver rundt med skydevåben og bomber, som oven i købet modtager tilskud til deres handlinger gennem folkeoplysningsloven – et hjernebetændt fantasifoster fra PET, der intet har på sig, men som skal legitimere øget overvågning og yderligere kriminalisering af den politiske kamp.

Militante, revolutionære og kommunister har aldrig støttet eller brugt og vil aldrig støtte eller bruge individuel terror. Spørgsmålet om væbnet kamp forudsætter en revolutionær situation, hvor klassemodsætningerne er spændt til brydningst punktet, med eksplosiv og omfattende social uro, hvor brede dele af befolkningen ikke længere vil lade sig beherske, og de herskende er så svækkede, at de ikke længere kan herske på den gamle facon.

Først da kan spørgsmålet om våbenmagt for at styrte den eksisterende samfundsorden komme på tale; eller i forsvaret mod den herskende klasse, der gennem historien altid har mødt afgørende krav om ændringer, der afskaffer dens privilegier og magt, med vold; ligesom våbenmagt kan komme på tale gennem modstandskamp mod en fremmed magts besættelsesstyrker.

Provokatører og agenter

Provokatoriske grupper af terroristisk tilsnit med revolutionært klingende navne er set skyde op som svampe og stinkende råddenskab. Hvem har de tjent? Hvem har de gavnet? Borgerskabet, USA-imperialismen, som har set og haft en interesse af spontanistiske, fraseradikale "venstregrupper", der kunne kompromittere den revolutionære og kommunistiske bevægelse.

Der har været tale om isolerede grupper, rekrutteret fra og med rod i borgerskabet selv. Utopien eller visionen har været en "provokation" af statsmagten, at "åbne befolkningens øjne for dens undertrykkende og autoritære karakter".

Det har passet som fod i hose med borgerskabets ønsker og forsøg på at skærpe terrorlove, øge magtbeføjelserne til den borgerlige statsmagts voldsapparat, vendt mod arbejderklassen, det kommunistiske parti, den revolutionære og militante del af ungdommen.

Brugen af politiagenter – stikkere, provokatører – er en del af borgerskabet og dets statsmagts arsenal i kampen mod arbejderklassen, det kommunistiske parti og folkelige bevægelser. Historien kender mange eksempler på rent fascistiske og højreekstremistiske attentater og mord, der er begået i kommunisters og revolutionæres navn, både før og efter den af nazisterne organiserede og berygtede Rigsdagsbrand i 1933.

Ubrugelige 'modeller'

Den individuelle terror har igen i nyere tid vist sig som en blindgyde – og er ofte blevet opmuntret eller ligefrem organiseret af statsapparatets skumle hemmelige tjenester. Eksempelvis "De Røde Brigader", kendt for deres mord på den tidligere italienske premierminister Aldo Moro, hvor det siden er bevist, at "De Røde Brigader" havde forbindelse til den fascistiske og konspirative P2-loge, der omfattede repræsentanter fra statsmagten i Italien, finanskapitalen, militæret og Vatikanet, og som havde et statskup under forberedelse, ligesom "De Røde Brigader" havde tætte forbindelser til og samarbejdede med mafiaen i Napoli.

"Accion Directe", som også førte sig frem retorisk som såkaldt "venstregrup-

pe" i Frankrig, udførte i 1982 et attentat mod en jødisk ejet virksomhed, der i form og indhold ikke skilte sig fra erklærede anti-semitiske, blodige fascistiske bombeattentater som det i Rue Copernic i 1980.

Og i forbindelse med den enorme folkelige modstand mod opstilling af USA's og NATO's atomraketter i Europa skød "De Kommunistiske Kampceller", CCC, pludselig ud af intet og gennemførte en række sabotageaktioner mod NATO-rørledninger, uden dog at anrette anden skade end at sprede sit superrevolutionært klingende navn og skabe forvirring og splittelse i fredskampen.

Listen over såkaldte "venstregrupper" og deres aktioner er lang, og der er fundet talrige forbindelser til erklærede fascistiske organisationer, direkte eller indirekte organiseret og finansieret af den borgerlige statsmagt, monopolkapitalen og USA-imperialismen.

Ud over disse deciderede politiagenter, eller agenter fra fascistiske, sort reaktionære grupperinger, kan anarkistiske, trotskistiske, forvirrede eventyrere, uden de selv måske er bevidste om deres egen rolle, optræde som borgerskabets og statsmagts håndlangere. Alle kampformer og aktioner må derfor nøje vurderes på deres resultater, og man må altid stille spørgsmålet: I hvilken sammenhæng tjener det? Hvem gavner det?

For borgerskabet skyer intet middel i sin kamp for at fastholde sine privilegier og magt!

PET's sommeragurk:

Ny terrorhetz mod ungdommen

*PET iværksætter
mediehetz mod
ungdomshusaktivister
og DKU*

Psykologisk krigsførelse, klassisk journalistisk spin eller H.C. Andersen'ske hønsefjer? Det er i al fald ganske vist, at terroraktioner og attentater er på vej i Danmark i stor stil efter rydningen af Ungdomshuset og i forbindelse med 'normaliseringen' af Christiania.

Det er ganske vist, ifølge Politiken og en række af de øvrige medier; det er ganske vist, ifølge PET.

Historien blev lanceret lørdag den 9. juni som *Breaking News* under overskriften 'Aktivister overvejer attentater' af Politiken-journalisterne Sune Sølund og Claus Blok Thomsen.

Den ene kilde var angiveligt en anonym aktivist 'fra inderkredsen i aktivistmiljøet' omkring Ungdomshuset. Avisen citerede den formummede person for følgende:

- *Folk er trætte af militante aktioner, der ikke virker. Det ville være mere effektivt med personoverfald, brandattentater eller kidnapninger. Det kunne være en betjent, Ritt Bjerregaard eller Ruth Evensen, siger en aktivist, der i flere år har færdedes dagligt i Ungdomshuset og tilhører inderkredsen i aktivistmiljøet. Han ønsker ikke sit navn i avisen.*

Terrorovervejelserne skulle blive realiseret, hvis ikke der findes en løsning omkring Ungdomshuset.

Den anden kilde er mindre anonym, men alligevel omgærdet af en aura af mystik. Det er 'den øverste chef for PET', der i samme artikel citeres for dette:

- *Vi mener, at bl.a. rydningen af Ungdomshuset bliver brugt i ekstremistiske miljøer som påskud for en yderligere radikaliserings.*

- *Efter PET's opfattelse er ekstremistiske miljøer både på højre- og venstrefløjen blevet mere militante, og den udvikling kan føre til egentlig terrorisme. Det*

er PET's vurdering, at man i visse kredse tilsyneladende er indstillet på at tage mere voldelige metoder i brug.

Han drager paralleller til 1970'erne og 1980'erne, hvor man bl.a. på den yderste venstrefløj så dannelsen af terrorgrupper som Rote Armé Fraktion.

Så fik fjerene høns at gå på. En lang række medier bragte historien under overskrifter som 'Aktivister overvejer terror', 'Aktivister truer med terror' (Jyllands Posten), 'Risiko for terror efter Ungdomshusrydning' og 'PET-chef frygter terror fra Ungdomshuset'.

Ingen aviser frembragte en eneste aktivist fra Ungeren eller venstrefløjen, som kunne bekræfte det skræmmende trusselsbillede.

Til gengæld tog 'aktivister fra inderkredsen i Ungdomshuset', nemlig Jan, Anja og Ditte fra Ungdomshusets pressegruppe, i en pressemeddelelse 10.06 under overskriften 'Mediehetz: Terroranklager mod Ungdomshuset' afstand fra Politikens sensationelle fabrikation:

- *Politikens kioskbasker af en historie er alene baseret på én persons udsagn og er på ingen måde repræsentativ for vores bevægelse. Brandattentater og kidnapninger er ALDRIG blevet diskuteret i et af vores formelle fællesfora under denne konflikt.*

Anstændigvis citerede Politiken fra pressemeddelelsen.

Nu skulle historien følges op for ikke at dø. Et enmandsforetagende, der kalder sig AFiD (Anarkistisk Føderation i Danmark) lagde en artikel med overskriften 'Marxister overvejer attentater' (Bemærk: Ikke aktivister, men 'marxister') til støtte for PET og avishetzen ind på Indymedia.dk. Den blev citeret i nogle af de underlødige aviser. Men det var langt fra nok. Hønsene fik først vinger at flyve med, da en journalistspire på gratisavisen metroXpress ved

navn Thomas Ambrosius fik fat i formanden for DKU – Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund – der har spillet en aktiv rolle i aktionerne omkring Ungdomshuset, hvor medlemmer blev arresteret og en enkelt blev gennembanket af civilklædt politi.

Ambrosius lagde en fælde: DKU-formand Cathrine Pedersen skulle udtale sig om revolutionær vold i almindelighed, og så kunne han klippe det sammen, som om det drejede sig om noget helt aktuelt. Fikst, men gennemskueligt, fik han klippet en artikel sammen under overskriften 'Ungkommunister klar til at skyde'. Det gentog BT derpå, mens Ekstrabladet fik det til 'Danske kommunister klar til at skyde'. Politiken meddelte, at 'Unge kommunister vil gribe til våben. Kun masseødelæggelsesvåben er for voldsomme for Danmarks Kommunistiske Ungdomsfront.' I hastværket var ungdomsforbundet blevet til en front – bare krydstjek af navne er en ukendt ting for dagens medietryllekunstnere.

Og så var det hele løgn. De unge kommunister eller danske kommunister i det hele taget er ikke 'klar til at skyde' hverken politi, politikere eller nogle andre. De tager afstand fra attentater og individuel terror. De mener faktisk nogenlunde det modsatte af, hvad de sensationshungrende overskrifter fastslår.

DKU udsendte en pressemeddelelse, 'Militant kamp er ikke terrorisme', hvor det hedder:

” Når politi og militær bruges mod civilbefolkningen i Irak, Kina, Frankrig og Danmark, så er befolkningen i sin gode ret til at slå tilbage, for det er en menneskeret at forsvare sig selv mod overgreb.

Vi er ikke terrorister, fordi vi stiller spørgsmålstegn ved statens voldsmonopol. Og vi er ikke terrorister, fordi vi udfordrer statens voldsmonopol.

DKU planlægger hverken angreb på civile, kidnapninger eller voldelige overfald på enkeltpersoner. By-guerrillaer som Baader-Meinhof styrkede ikke kampen for socialismen. Vi kan ikke støtte individuel terrorisme som politisk kampmiddel. Vi er imod et undertrykkende system – vi er ikke personligt imod de undertrykken-

de mennesker.”

I en revolutionær situation er revolutionær magtanvendelse nødvendig. Det er klassisk marxisme. I en ikke-revolutionær situation er det berettiget at forsvare sig mod overgreb. At overveje at bruge skydevåben, politiske mord, brandattentater eller kidnapninger, er ren galimatias. Det må betegnes som ønsketænkning fra PET's side – for det er tilsyneladende dér, hele fabrikationen om de terrorberedte aktivister stammer.

Ingen af aviserne har bragt DKU's pressemeddelelse. Politiken gengiver til gengæld i artiklen *'Voksne kommunister: Vold kan være nødvendigt'* nogle udtalelser fra Henning Paaske Jensen, formand for APK-Fyn, som er rimeligt dækkende for både DKU's og moderpartiet APK's holdning. Til gengæld kalder avisen ham for Henning Paaske Rasmussen og gør ham til formand for APK, hvad han ikke er.

Henning Paaske tager afstand fra medie-manipulationen med Cathrine Pedersens udtalelser:

- For os såvel som untkommunisterne gælder det, at vi er imod individuel vold. Vi går ind for massernes omstyrtelse af samfundet. I medierne lader man, som om det kan forekomme i dag eller i morgen, og det er ikke tilfældet. Men man må være naiv, hvis man tror, at når massernes behov ikke længere kan opfyldes, så vil masserne undlade at protestere og forsvare sig.

- Vi er ikke mere end 90 år fra Oktoberrevolutionen, der da var en vigtig revolution for masserne og deres værk. Det var jo ikke vandpistoler, så mere fremmed er den tanke jo ikke.

I nogle få sætninger allersidst i den anden opfølgerartikel i Politiken til hele denne sensationelle historie, hvor både SF og Enhedslisten maner til absolut ikke-vold i forbindelse med kampen for et nyt ungdomshus (*'Venstrefløjspolitikere: Alle sympatisører må tage afstand fra vold'*), lader avisen en smule virkelighed slippe ind, som også afslører kilden til hele affæren:

”PET's advarsel i Politiken Søndag blev bl.a. understøttet af en kilde fra miljøet

Militant kamp er ikke terrorisme

Pressemeddelelse fra DKU 12.06.2007

DKU har følgende kommentar til dagens borgerlige mediehetz og de fordrejninger og løgne, som Thomas Ambrosius fremfører i metroXpress.

Når danske fly bomber Afghanistan, er afghanerne i deres fulde ret til at skyde dem ned.

Bare fordi en forbrydelse er vedtaget i Folketinget, er den ikke acceptabel.

Når politi og militær bruges mod civilbefolkningen i Irak, Kina, Frankrig og Danmark, så er befolkningen i sin gode ret til at slå tilbage – for det er en menneskeret at forsvare sig selv mod overgreb.

Vi er ikke terrorister, fordi vi stiller spørgsmålstegn ved statens voldsmonopol.

Og vi er ikke terrorister, fordi vi udfordrer statens voldsmonopol.

DKU planlægger hverken angreb på civile, kidnapninger eller voldelige overfald på enkeltpersoner. By-guerrillaer som Baader-Meinhof styrkede ikke kampen for socialismen. Vi kan ikke støtte individuel terrorisme som politisk kampmiddel.

Vi er imod et undertrykkende system – vi er ikke personligt imod de undertrykkende mennesker.

Uanset Anders Foghs personlige ansvar for besættelsen af Irak og hans medskyldighed i folkemord på

irakerne så er han ikke årsagen til disse forbrydelser.

Årsagen er det kapitalistiske system, og dette system forsvarede med vold sin ret til at myrde, udsulte og forarme verdens befolkning – og det er der ingen, der stiller spørgsmålstegn ved.

Vi er kommunister, fordi vi ønsker at skabe et samfund med fred, lighed og uden fattigdom – og i kampen for det samfund vil vi omfordele verdens ressourcer.

Denne opfattelse, som alle kan læse åbent om i ”Det kommunistiske manifest”, er et angreb på den kapitalistiske stat og på de magtfulde 10 % af verdens befolkning, der besidder 90 % af verdens rigdomme.

Al historie viser at et angreb på fordelingen af verdens ressourcer besvares med indsættelse af militærmagt og borgerkrig.

DKU er ikke en voldsforherligende ungdomsorganisation, og vi er heller ikke blåøjede idealister, der kommer ubevæbnede til revolutionen. Men en revolution forudsætter en revolutionær situation, og det er ikke situationen i dag.

Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund

omkring Ungdomshuset, som siger, at enkelte taler om personoverfald, kidnapning og brandattentater. Det har fået en lang række andre personer fra samme miljø til at henvende sig til Politiken. Ingen mener at kunne genkende det trusselsbillede som virkeligt.

Men i går fik det ny næring, da gratisavisen metroXpress bragte en artikel, hvori formanden for Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund (DKU), Cathrine Pedersen, var citeret for, at man ikke

vil afvise brugen af vold og eksempelvis skydevåben.

Over for Politiken understregede Cathrine Pedersen i går, at udtalelsen var møntet på en fremtidig revolution – og ikke den aktuelle konflikt omkring Ungdomshuset.”

Det hele viser sig at være en sommer-agurk, en del af politikernes og politiets fortsatte krig mod den kæmpende ungdom.

Grov politiprovokation efter terrorhetz

To aktivister fængslet efter Bjarne Benlås' politiprovokation mod torsdagsdemo

Københavns politi har fulgt op på PET's løgn om, at aktivister omkring Ungdomshuset overvejer terrorhandlinger efter rydningen, og på den sidste uges mediehetz mod bl.a. DKU ved provokatorisk at angribe en fuldstændig fredelig torsdagsdemo for 'ungdomshus nu'. Ni blev anholdt. To anklages for mordtrusler og vold mod tjenestemænd.

Vi gentager: Københavns politi angreb torsdag provokatorisk flere hundrede unge, der deltog i en fuldstændig fredelig demonstration. Hensigten var at fremstille aktive støtter af et ungdomshus nu som potentielle terrorister, der forbereder drab på politifolk, attentater osv. – kort sagt som ondsindede terrorister.

Der var lagt op til en totalt fredelig demonstration. Det var den også, fortæller medlemmer af DKU, som deltog. De betegner det som 'måske den mærkeligste demo', de har været med til. Ifølge dem blev den adskillige gange angrebet af store mængder politi, der var linet op med biler på forskellige punkter langs ruten, der kørte op i demoen og søgte at splitte den, mens de gik løs med knipler på demonstrationsdeltagerne. Der blev gennemført adskillige voldsomme anholdelser på forskellige tidspunkter.

Men selv under skræmmende politiangreb, tæsk og arrestationer blev der ikke reageret eller kastet noget mod politiet. Demonstranterne blev fra højttalervognen opfordret til at stille sig i tætte kæder og ikke lade sig provokere, en opfordring, som blev fulgt.

Demonstrationen gik til Socialdemokraternes hovedkontor på Danasvej med kravet om et ungdomshus nu.

Det var her, demonstrationen blev forvandlet fra en helt almindelig protest

til en helt speciel episode i PET's, politiets og reaktionære politikere og presses fortsatte krig mod den københavnske ungdom.

Politiets indsatsleder var Bjarne Christensen, kaldet Benlås. Det er manden, der aldrig er blevet straffet for sit ansvar for, at den purunge Benjamin (der stadig er i live) i 1993 blev totalt hjerneskadet under en anholdelse. Han har organiseret talrige politiprovokationer mod Ungdomshuset, Christiania, mod protester og aktivister og er nok den landets mest forhadte betjent. Ballade er sikker, næsten hver gang Bjarne Benlås viser sig, for han bringer den med sig.

Bjarne Benlås måtte ved Danasvej lytte til en hadesang om ham med aktivistdans til. Det blev benyttet som anledning til at iværksætte endnu en politiprovokation blandt så mange.

Ifølge politiets historie, som ensidigt er kolporteret videre af TV2News, skred Bjarne Benlås og hans sorte flok ind mod demonstrationen, fordi 'demonstrationslederen', en 17-årig pige, angiveligt 'i en megafon havde opfordret til at dræbe politiets indsatsleder på stedet'. Hun blev anholdt og vil sammen med en ung mand blive fremstillet i grundlovsforhør anklaget for 'vold mod tjenestemænd'!

Vi befinder os i Bjarne Benlås' og PET's virtuelle verden. Der var som sagt ikke antydning af vold. Hverken nu eller senere, hvor der på forskellige tidspunkter arresteredes flere demonstranter. I alt blev der anholdt ni, ifølge politiet.

Men demonstrationen blev ikke opløst i vold, fordi deltagerne ikke lod sig provokere og ikke panikkede over for politiprovokationerne. Den begav sig tilbage mod Nørrebro, men blev af indsatslederen tvunget til at holde flere lange stop på vejen. Ved yderligere to lejligheder, nemlig kort efter, at demonstrationen havde forladt Danasvej, og senere ved Åboulevarden ved Griffenfeldsgade (nær Folkets Park i Stengade

på Nørrebro, som var slutpunktet), blev demoen igen angrebet af et velforberedt og knippelsvingende politi. Ved Åboulevarden kørte en hel stribe politibiler bagfra op mod demoen og spærrede den af og splittede den op, mens politifolk hoppede ud af vognene og gav sig til at kniple løs. Ifølge lydvoanen, der fortsatte med at opfordre til at danne kælder og ikke lade sig provokere, anholdtes yderligere en person her.

Demoen afsluttedes i lidt politisprett uorden ved Folkets Park, hvorefter der ikke forekom yderligere episoder.

For de deltagende DKU'ere, vi har talt med, virker sagen klar: Der var tale om en på forhånd planlagt politiprovokation, som Bjarne Benlås er ekspert i. Den skulle ikke bare intimidere deltagerne, men havde også et andet formål – nemlig at følge op på PET's udtalelser og de seneste dages pressespekulation om, at aktivister omkring Ungdomshuset overvejer at gribe til terror og attentater bl.a. på politifolk. De falske anklager mod de to unge er et forsøg på at konkretisere dette trusselsbillede og holde volds-skræmmekampagnen i gang.

At politifolk fabrikerer falske anklager, er fastslået i flere sammenhænge i forbindelse med arrestationerne omkring rydningen af Ungdomshuset, hvor der bl.a. blev afgivet usande rapporter om en række arresterede. En dom i højesteret har netop fastslået, at en række folk blev uberettiget varetægtsfængslet af byretten og landsretten på baggrund af fejlslagne anklager.

Politiprovokationer er politistatsmetoder. De er ved at blive hverdag her i landet.

Der går en lige linje fra PET-chefen Jakob Scharfs udtalelse til Politiken (9.06) om, at rydningen af Ungdomshuset har ført til, at der vil blive taget 'mere voldelige metoder i brug', til Bjarne Benlås' temmelig klodsede provokation, som skal underbygge chefens udtalelser.

At provokationer fra efterretningstjenesternes og politiets side vil blive

Fogh og Gade forbereder krig i Sudan

Danmark tilbyder soldater til Darfur

Ikke bare Kosova, Afghanistan, Irak og Libanon – nu skal danske kampsoldater også til Afrika

Det er allerede længe siden Anders Fogh Rasmussen, snart Bush's eneste tilbageværende trofaste statschef, i USA drøftede Darfur med den amerikanske præsident. Allerede dengang var det oplagt, at der var noget på færde. Foghs interesse for Afrika, Darfur og Sudan begyndte nærmest at blive påfaldende.

Nu er forklaringen ved at være på plads. Danmark er endnu engang med i amerikanske rænkespil. En militær invasion af Darfur-provinsen i det olierige Sudan har længe været planlagt.

Efter at den sudanesiske regering i lang tid har afvist, at der skulle komme ikke-afrikanske tropper til provinsen, heller ikke i FN-regi, er situationen nu en anden. En ny aftale er indgået om at der skal sendes en FN-styrke til Darfur

– udover de 7000 soldater fra den Afrikanske Union, som allerede er der, og Danmark er på pletten med et 'tilbud'

om raske soldater, klar til indsats.

- Der vil sandsynligvis ikke blive tale om landtropper. Der vil soldater fra Den Afrikanske Union kunne gøre det bedre end os. Jeg kunne forestille mig, at vi ville kunne yde flytransport og andet logistisk arbejde, siger krigsminister Søren Gade. Det forventes at skandinaviske lande vil bidrage med 'eksperter' til en FN-styrke.

USA og UK vil ikke blive accepteret som deltagere i denne. Et dansk kontingent skal være med til at sikre disse imperialistmagters store (olie)interesser dér. Det er for længst aftalt.

Danmark har allerede 16 stabsofficerer og observatører i Sudan som en del af United Nations Mission In Sudan (UNMIS). Den har siden 2005 har overvåget fredsaftalen mellem Nord- og Sydsudan. Omkring 45 danske soldater var med til at starte FN-operationen i landet op.

Mærsk: Krigsforbryder scorer kassen

De danske soldater betaler med deres blod for Mærsk's irakiske olie- og krigsventyr

Fortsat fra side 18

endnu hyppigere, fremgår samtidig af, at den 41-årige jurist Lykke Nielsen fra 1. juli er blevet udnævnt til en ny stilling som juridisk chef i efterretningstjenesten. Hun har været vicesstatsadvokat ved Rigsadvokaten og har medvirket i de såkaldte terrorsager fra Glostrup og Vollsmose, hvor der i al fald i den sidste sag blev gjort brug af en *agent provocateur*, der lokkede unge muslimer i en terrorfælde.

- PET må fremover i endnu højere grad indrettes på at kunne bidrage til retsforfølgningen ved domstolene af konkrete sager vedrørende blandt andet terrorisme. Dette stiller en række nye krav til det juridiske beredskab i PET, siger Jakob Scharf i forbindelse med udnævnelsen af Lykke Nielsen.

Siden 2001 og Danmarks ulovlige krige i Afghanistan og Irak er antallet af ansatte i PET steget fra knap 300 til over 700.

Det gør sig mærkbart i mange forhold – også på gadeplan

'Den danske regerings stærke støtte til USA i krigen i Irak smitter positivt af på A. P. Møller-Mærsk, der siden 2000 har fået tildelt kontrakter for næsten 17 milliarder kroner af Pentagon', skriver Berlingske Nyhedsmagasin.

År for år er Mærsk's krigsindtægter vokset, først og fremmest på transport af tropper og materiel for US Army.

- A. P. Møller var så smart i forbindelse med den første Golf-krig i 1990 at stille deres skibe gratis til rådighed for Pentagon. Det gjorde, at man fik benet indenfor, og det er blandt andet derfor, at man i dag har så store ordrer, siger sikkerhedspolitisk ekspert Peter Viggo Jensen fra Københavns Universitet til avisen. Det danske rederi var med til at transportere op mod en halv million soldater til Saudiarabien, da denne krig startede.

A. P. Møller-Mærsk operer over 100 tankskibe og ejer cirka 50

Det amerikanske militær udarbejder hvert år en liste over militærets ordrer til private virksomheder. Mærsk ligger på tredjepladsen for transportvirksomhedskontrakter. Det er selvfølgelig det suverænt største danske firma i rustningsindustrien, men også andre danske virksomheder har fået ordrer fra Pentagon. Siden 2000 har de modtaget ordrer for 21,4 milliarder kr. Når Mærsk fra-trækkes har andre danske dødskræmmere modtaget ikke så små beløb endda – nemlig for 4,4 milliarder kr.

Til Berlingske Nyhedsmagasin udtaler den administrerende direktør for den højteknologiske våbenfabrikant Terma Jens Maaløe:

- Der er ingen tvivl om, at Danmarks gode forhold til USA, og at det forhold, vi har stået sammen med dem i krigen, har haft betydning (for de givtige kontrakter).

Terma er bl.a. berygtet for at levere elektroniske komponenter til israelske kampfly, der har beskudt palæstinensiske byer. Også andre befolkninger i Mellemøsten har lært dets snilde at kende fra luften, mens Mærsk's containere pløjer lande- og søveje med besættelsesudstyr.

Det officielle Danmark:

Dobbeltspil, krigsdeltagelse og krigsforbrydelse

Folkebevægelsen mod Nazisme fordømmer regeringens dobbeltspil – og har valgt ny formand.

Folkebevægelsen Mod Nazisme har afholdt sit landsmøde den 9. juni i Aktive Modstandsfolks lokaler på Østerbro. Landsmødet fastholdt sin protest mod den danske krigsdeltagelse i såvel Irak som Afghanistan og understregede, at krigsforbrydelser aldrig forældes. Såvel en Anders Fogh som en Søren Kam bør skrive det sig bag ørerne.

Alt for let spil for nazi

I beretningen, der blev fremlagt af formanden Ebbe Riis Klausen, hed det bl.a. at

”... I spørgsmål som at kræve efter søgte danske krigsforbrydere udleveret og stillet for retten – som eksempelvis Søren Kam – er det ikke blot og bart et spørgsmål om at følge dansk ret og dermed, at mord aldrig forældes, eller alene et spørgsmål om retfærdighed, men derimod lige såvel et spørgsmål om at stille nazismen og nazismens forbrydelser til skue og dom.

Nazisme er forbrydelse mod menneskeheden. Det blev den bitre lære af 2. verdenskrig, Beretningen om 50 mio. døde.

Det internationale samfund – og dermed også Danmark – har for længst gennem Nürnberg-processerne, Potsdam-aftalen, oprettelsen af FN – herunder vedgåelsen af FN's racisme-konvention – forpligtiget sig til at forbyde

Den tidligere formand for DKU, Historikeren Troels Riis Larsen, blev på FMNs landsmøde valgt til ny formand for bevægelsen.

nazistiske ytringer og propaganda, forpligtiget sig til at isolere nazismen. Nazisterne har for længst opbrugt deres ytringsfrihed. En ytringsfrihed der er krig, lemlæstelse og død.

FRI FOR NAZI – EN MENNESKERET ...”

Det officielle Danmark giver fortsat nazister alt for let spil og krænker FN-konventionen. Under beretningen motiveredes også politiske udtalelser, som efterfølgende blev vedtaget, bl.a. om det politiske dobbeltspil, den danske regering tilsyneladende fører, med tilslutningen i april i år til EU-landenes nye rammeaftale til bekæmpelse af racisme. Den danske krig mod Afghanistan og Irak og et nyt våbenkapløb fordømtes i en særlig vedtagelse.

Ny formand

Da den gamle formand havde ønsket at trække sig et enkelt skridt tilbage ”og blot være almindeligt hovedbestyrelsesmedlem”, valgtes ny formand, nemlig den 30-årige historiker Troels Riis Larsen, som i flere år har siddet i FMN's hovedbestyrelse.

Politisk

Ved sit ordinære landsmøde i København lørdag den 9. juni 2007 drøftede Folkebevægelsen Mod Nazisme (FMN) Danmarks tilslutning til EU-landenes nye rammeaftale til bekæmpelse af racismen.

Aftalen var dårligt nok vedtaget, før justitsminister Lene Espersen erklærede, at den ikke ville blive anvendt imod nazisterne.

Landsmødet vedtog nedenstående erklæring om regeringens faktiske grønne lys for nazisterne.

Sammen med de 27 andre lande med medlemskab i EU tilsluttede Danmark sig den 19. april 2007 en rammeaftale, der erklærer at ville bekæmpe racismen, opildnen til racehad og vold samt benægtelse af nazisternes systematiske jødeudryddelser, sammenfattet i begrebet Holocaust, oprindelig 'brandoffer'.

Straks efter vedtagelsen gav justitsminister Lene Espersen (K) udtryk for stor glæde over tilslutningen og erklærede i samme åndedrag, at i hendes minister-tid ville den i hvert fald ikke blive brugt til begrænsning af nazisternes ytringsfrihed. Justitsministeren blæste således med mel i munden og bidrog yderligere til at undergrave Danmarks i forvejen stærkt ramponerede politiske troværdighed.

Det samme dobbeltspil er f.eks. kendetegnende for håndteringen af sagen om

Nazi-morder Søren Kam – stadig på fri fod i Tyskland

dobbeltspil

den danske krigsforbryder Søren Kam, som under den tyske besættelse deltog i den første tyske dødspatrolje, der bortførte og myrdede B.T.-redaktør Carl Henrik Clemmensen. Selv om danske domstole i kraft af gældende lov krævede SS-manden Søren Kam udleveret fra sit eksil i Tyskland til strafforfølgelse i Danmark, foretog regeringen og Lene Espersen sig intet som helst for at få effektueret udleveringskravet, efter at det var afvist af en dommer i Bayern.

Med andre ord sætter den danske regering tysk ret over dansk ret – og lader arrogant den politiske moral og retfærdigheden i stikken.

Danmarks næsten utrolige dobbeltspil skal ses på baggrund af, at Tyskland og Østrig havde givet udtryk for forventning om, at Danmark nu ville skærpe sin liberale holdning over for nazismen.

Men den danske regerings holdning er sådan set klar nok. Politikerne har konsekvent holdt hånden over nazisterne og har givet dem fri bane til frit at udfolde sig, som de har lyst til – således som det f.eks. var tilfældet i Hillerød den 4. februar 2006. FMN opfordrer politikerne til at ændre holdning og fremme anti-fascismen – og alle andre til at placere sig på den fløj, der alvorligt og aktivt bekæmper den menneskefjendske fascisme og racisme.

Om Hillerød-episoden – se mere i FMN's og Aktive Modstandsfolks anti-fascistiske tidsskrift Håndslag 2/2006

Folkebevægelsen mod Nazisme: Stop besættelserne - Stands en ny kaprustning

Folkebevægelsen mod Nazisme udtaler fra sit landsmøde den 9. juni 2007:

Danmark har nu været i krig i snart seks år som deltager i det amerikanske *Project for a New American Century*, som skal sikre globalt herredømme for USA. Danmark har sendt tropper til to FN-stridige aggressionskrige – mod Afghanistan og Irak – og deltager fortsat i de ulovlige besættelser af de to lande.

I Irak er Bush, Blair og Fogh i færd med at blive besejret militært, og Fogh har draget konsekvensen og trækker de fleste danske tropper ud. Krigen mod Irak startede med en løgn om masseødelæggelsesvåben og slutter med nye løgne fra Fogh om, at der er sket humanitære og demokratiske fremskridt, og at situationen i det sydlige Irak er blevet bedre. Anders Fogh har ikke vundet i Irak, de danske besættelsessoldater er forhadte som de øvrige besættere, og den irakiske modstand vil fortsætte kampen, indtil alle okkuperingsstyrker er væk.

Men den danske statsminister er ikke villig til at lære. I stedet for massiv deltagelse i Irak vil der nu komme et rekordstort antal danske soldater til kampzonerne i Afghanistan. Den amerikanske krig dér er nu blevet til en NATO-krig, og NATO-landene aflaster dermed de trængte amerikanske styrker både i Afghanistan og Irak.

FMN ønsker at fastslå, at der ikke er legitime grunde til de danske troppers tilstedeværelse hverken i Afghanistan eller Irak, at besættelserne af begge lande skal afsluttes, og at de danske tropper øjeblikkeligt bør trækkes hjem!

Samtidig fordømmer vi udsigten til en ny kaprustning, nye kolde og måske varme krige som følge af de amerikanske bestræbelser på at sikre sig verdens-

Ebbe Riis Klausen aflagde beretning til FMNs landsmøde, hvor han trådte tilbage som formand for at fortsætte som "almindeligt" bestyrelsesmedlem: "Nazisterne har for længst opbrugt deres ytringsfrihed."

herredømme. Planerne om et missilskjold i Østeuropa og NATOs omdannelse til et udpræget aggressionsredskab for indsats alle andre steder end på NATO-landenes territorier er sikre på at udløse nye spændinger. Det er verdens folk, som betaler prisen for oprustningen og de kolde og varme krige.

Vi anser den danske statsminister for at være en krigsforbryder på grund af den ulovlige krigsdeltagelse – og understreger fortsat, at krigsforbrydelser aldrig forældes.

Bush, Blair og Fogh bør stilles for en international krigsforbryderdomstol!

ABONNEMENTSOPKRÆVNING

*Udløber dit
abonnement på
Kommunistisk Politik
1. juli?*

– Så vær opmærksom på at der er brev og girokort indlagt i kuerten

Støt Københavns lukningstruede biblioteker

Kultur- og fritidsforvaltningen i København har fremlagt forslag til fremtidens bibliotekstilbud i København. Der ønskes større biblioteker, café-stemning og lange åbningstider. Men det kan betyde nedlæggelse af op til ti filialer i København. I stedet er der planer om kun at have ét stort lokalbibliotek i hver af Københavns ti bydele.

Det er påfaldende, at de lukningstruede

biblioteker ligger i socialt belastede områder, hvor bibliotekerne udfylder utroligt vigtige funktioner. De er uundværlige i integrationen, udgør fristeder for børn, der mangler væresteder, de er samfundsformidlende og deltager aktivt i lokalområdernes netværk af skoler, børnehaver m.m. Disse biblioteker kan IKKE undværes. De bør i stedet renoveres.

Et bibliotek er mere end en bogsamling, mere end en vidensbank.

Et bibliotek er en levende del af lokalområdet. Lige så vigtigt som skolen nede om hjørnet eller supermarkedet på torvet.

Man nedlægger ikke et bibliotek uden

at ødelægge et dyrebart netværk – og forkrøble en bydel.

LUKNINGSTRUEDE BIBLIOTEKER:

Tingbjerg • Bispebjerg • Husum
Sydhavnen • Christianshavn • Solvang
Ørnevej (Nordvest-kvarteret)
Islands Brygge (Amager)
Bibliotekshuset Rhodosvej (Amager)
Vigerslev • Blågården (Nørrebro)

Udvikling skal ikke ske på bekostning af børn, ældre, nydanskere og socialt udsatte.

Skriv under og støt bibliotekerne:
www.bevarbibliotekerne.skrivunder.dk

Københavns kommune »slagter« Specialfritidstilbuddene

Københavns kommunes Børne- og Ungdomsforvaltning (BUF) vil onsdag den 20. juni bede Børne- og Ungdomsudvalget om at nedsætte den daglige åbningstid med en time fra 1. august 2007 i en række specialfritidsinstitutioner og klubber for elever med vidtgående handicap.

Forslaget er intet mindre end en katastrofe og udtryk for, at BUF stadig ikke har fået et overblik over situationen, selv et år efter indsættelse af en ny direktion. Absurditeten i forslaget om at reducere åbningstiden viser, at det ud over et manglende overblik over behovet for pladser og sikring af driftsmidler hertil også vil få fatale konsekvenser for de børn og unge,

der har en plads i specialfritidstilbuddene. Citat fra indstillingen til udvalget:

”På baggrund af, at flere elever med vidtgående handicap er visiteret til nyetablerede specialskolepladser, samt at der er behov for, at flere ældre elever med vidtgående handicap på grund af alder flyttes fra specialfritidshjem til allerede etablerede specialklubber, er det nødvendigt at finansiere omkring 42 ekstra pladser i specialfritidstilbud tilknyttet forskellige specialskoler. Da der i det afsatte budget ikke er budgetdækning til driften af pladserne, indstilles der til en generel reduktion af åbningstiden på specialfritidstilbud for elever med vidtgående han-

dicap for at kunne finansiere oprettelse af disse nye pladser.” [www2.kk.dk]

- Besparelsen vil have store konsekvenser for det pædagogiske arbejde. Specialfritidshjemmene arbejder med et område, hvor der er stigende kompleksitet af opgaver og stigende krav til faglig kunnen. Ved en besparelse på godt 11 mio. kr. betyder det en reduktion på ca. 38 fuldtidsstillinger, svarende til ca. tre til fire pædagogstillinger på hvert af de ti specialfritidstilbud, der bliver ramt i Københavns kommune, udtaler Dorthe Thorbech, faglig sekretær i LFS, og forsætter:

- LFS er også meget betænkelige ved, at besparelserne vil få sikkerhedsmæssige konsekvenser, da der som konsekvens af besparelsen bliver færre ansatte omkring børnene, og det vil ramme børn og unge, der grundet deres handicap er meget fysisk og psykisk sarte. Altså dårligere trivsel og livskvalitet for børnene, samtidig med dårlig arbejdsmiljø for det pædagogiske personale.

Men ikke nok med, at Københavns kommune sætter en masse børns trivsel og livskvalitet over styr, så har København kommune også tilsidesat alle tænkelige spilleregler ved sådanne voldsomme ændringer. Der har blandt andet ikke været høring af forældre og personale, samtidig med en umulig og kort tidsfrist, inden det påtænkes at iværk-

Fedme

overvægt og efterfølgende sygdomme vinder større og større indpas i befolkningen, - og her som på andre felter hvor storindustrien overtager produktfremstillingen ødelægges, pines og smadres de naturlige værdier i fødekæden, - men hvad betyder det når bare profitten og indtjeningen øges, - så kommer sundhed og velfærd til at indtage en mindre væsentlig rolle

NB

En mur eller en vold, et skel eller en voldgrav? Hvor går grænsen?

I en uendelighed hober sagerne sig op i min bevidsthed. Fra de nære til de verdensomspændende begivenheder. Vold er blevet et begreb, der nævnes igen og igen.

Aviser kæmper om læsere, tv om seere. Det, der sælger billetter, bliver nyheden. Fredselskende mennesker tager afstand fra vold uden skelnen mellem forsvar og angreb. Begrebet vold i medierne er blevet det samme som fysiske overgreb på dem, der ligner dig og mig, på os, som er uskyldige.

Dimensionerne bliver forvredet til det abstrakte. Et knivoverfald på fru Jensen får mere omtale end tusind eller hundred tusind døde, når blot de er langt nok væk eller har den forkerte farve eller religion. Ét oversvømmet hus i USA er langt vigtigere end 1.000 i Afrika. Et våben i hånden på en diskoteksgæst med den forkerte farve tæller langt mere på forsiderne end våben, der kan slå hele jordens befolkning ihjel. Ét dansk teenagedødsfald på grund af forurenede narkotika tæller langt mere end de mange børn, der dør hvert minut verden over på grund af manglende medicin.

Det burde ellers være let nok at pege på nogle af de massemordere, der befinder sig her i landet. Næmlig hovedaktionærerne i A.P. Møller og medicinal- og våbenfirmaerne og i banker og finansinstitutter – samt regeringen.

Måske er ikke alle med i denne samling, men heriblandt findes i hvert fald

sætte besparelsen.

- Københavns kommunens håndtering af denne sag vidner om, at respekt for de ansatte og børn, desværre kun er ord på papir. Alle saglige og faglige argumenter bliver overhørt, personalepolitikker bliver tilsidesat, hensyn til de mest udsatte børn og deres forældre er en by i Rusland. Set i dette perspektiv er det svært at tage Københavns kommunes børne- og ungepolitik alvorligt, hvis politikerne gennemfører disse besparelser, slutter Dorthe Thorbech, faglig sekretær i LFS.

LFS-København

de hovedansvarlige for Danmarks krigsdeltagelse, våbenudvikling og oprustning, de danske hovedansvarlige for toldgrænser, underbetaling og udbytning af ulandene samt de danske hovedansvarlige for fejlernæring og manglende medicin til ulandene.

Jo, det er da rigtigt nok, at det nære betyder mest for enhver. Når min familie rammes af ulykker, så betyder det mere for mig, end når en landsby skylles væk. Det er en fornuftig psykologisk mekanisme, der gør, at jeg hjælper dem, jeg er nærmest.

Men magthaverne bruger denne mekanisme til at herske. Der bliver bygget mure, mexicanske, irakiske, israelske og europæiske, for at adskille dem og os. Der bliver bygget ideologiske skel med religiøse begrundelser. Der bliver talt om vold og terrorister, så snart nogen gør oprør mod uretfærdigheder. De økonomiske skel øges i alle verdensdele.

Systemet, imperialismen, er sådan, at polariseringerne og modsætningerne ustandselig øges. Kun modstand fra folkets masser kan standse denne udvikling. Heldigvis er der rigtig mange masser i bevægelse.

Modstandsbevægelsen i Irak er et eksempel, der giver nyt håb i hele Mellemøsten. Hamas kæmper for den demokratiske indflydelse, de allerede har vundet ved valget. USA bygger en kæmpe fæstning i Bagdad, den største

ambassade, de har i noget land. Europa, USA og Israel straffer den palæstinensiske befolkning i Gaza ved at afskære al økonomisk støtte og med omfattende rejse- og handelshindringer.

Et hjemligt eksempel, der giver nye kræfter, er Ungdomshus nu-bevægelsen. Jo mere man forsøger at inddæmme dem som terrorister og voldelige ekstremister, des mere breder støtten sig, og Socialdemokraterne afsløres som det, de er: tovholdere for kapitalen og reaktionen. Gaderummet er besat, og det ser ud til, at der bliver fundet en Christiania-løsning, der ikke helt afskaffer Christiania, som vi kender det, og der findes en placering for Huset i Århus.

Så lad os fortsætte med at rive murene ned, bygge broer over voldgravene, fjerne hegnsplæne og pigtråden omkring asylcentre.

GBe

OKTOBER BOGBUTIK

**København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50**

*Man, tir, tor 15 - 18
ons 16 - 19*

Oktober Bogbutik Fyn

**Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83**

*Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30*

Oktober - Århus Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

*Åbningstid:
fre 14 - 17.00*

Kommunistisk Politik i sommerperioden

*Kommunistisk Politik 14,
2007 udkommer den 6. juli.*

*Derefter udsendes de næste
numre med tre ugers
mellemlum.*

*Nr. 15 udkommer 27. juli,
nr. 16 den 17. august.*

Red.

Blåstempling af Foghs reaktionære politik

Fogh-regeringen fik i weekenden en fjer i hatten i form af en trepartsaftale med arbejdsgivere og LO/AC. FTF, som organiserer en tredjedel af de offentligt ansatte, er foreløbig ude af aftalen, men kan forventes at springe på.

Det var en tiltrængt fjer, Fogh hermed indkasserede. Tiltrængt, fordi regeringen med sine anslag mod levevilkårene og fejlslagne krigseventyr er trængt i defensiven.

”Fjeren” forsøges solgt som fem høns: en milliardaftale til gunst for omkring 900.000 offentlig ansatte med ret til uddannelse, efteruddannelse, tilbud om flere timer til deltidsansatte m.m. Ifølge Fogh selv er det en epokegørende aftale:

- Vi har fået en historisk aftale i hus. En aftale, som vil indebære en markant forbedring for de offentligt ansatte.

LO og AC bryster sig også over ”forbedringerne”, men ved nærlæsning vil man konstatere, at omfanget af uddannelser indskrænker sig til:

- 15.000 uuddannede pædagogmedhjælpere, social- og sundhedshjælpere.
- 1.100 ekstra pladser til unge på uddannelserne til social- og sundhedshjælper og social- og sundhedsassistenter.
- 1.000 ekstra pladser på den pædagogiske grunduddannelse.

Summa summarum: sølle 2.100 nye uddannelsespladser, der skal være afsluttet i år 2015! Hertil en ret for 15.000 uuddannede til optagelse af pladser på i forvejen udgiftsbelagte uddannelsesinstitutioner.

Det er totalt utilstrækkeligt i forhold til behovet for ressourcer i børne- og ældresektoren. Det kompenseres slet

LO og AC har ”varetaget medlemmernes interesser” rigtig dårligt og har samtidigt tiltrådt regeringens fortsatte nedsabling af den offentlige service.

Faglig kommentar

ikke for de nedskæringer, der inden for få år har fundet sted. Det står også i skrigende misforhold til, at mangelen på sygeplejersker betyder nedlæggelse af sengepladser på trods af alenlange ventelister. Der kan nævnes et utal af andre eksempler. Spørg en hvilken som helst offentligt ansat fra folkeskolelærer til postbud.

Det er nok så vigtigt at fastslå, at de mange milliarder – seks ud af seks en halv – i forvejen var afsat af regeringen til disse områder. LO og AC har med andre ord kun forhandlet en halv milliard ud af regeringen.

De vigtigste felter i aftalens 42 punkter er netop dem, som pressen ikke berører. LO og AC har nemlig bekræftet regeringens politiske strategi på det offentlige område, der vil udmøntes i regeringens kommende kvalitetsreform. Den vil nemlig indebære:

- Yderligere krav om frit valg-ordninger, som klart tilgodeser de rige, der har råd til luksusmodellen, mens fattige må køre på ”turistklasse”.
- Mere privatisering og udlicitering.
- Forstærkelse af fleksibiliseringen af løn og arbejdsforhold.
- Yderligere administration, bureaukratisering og kontrol i udførslen af arbejdsopgaverne.

LO og AC har ”varetaget medlemmernes interesser” rigtig dårligt og har samtidigt tiltrådt regeringens fortsatte nedsabling af den offentlige service. Med trepartsaftalen er Socialdemokraternes mulighed for at skabe sig en profil ved de kommende forhandlinger om kvalitetsreformen vanskeliggjort.

FTF har – indtil videre – valgt at holde sig uden for aftalen. Til Politiken giver FTF-formanden Bente Sorgenfrey følgende begrundelse:

- Da jeg forlod forhandlingerne lørdag aften, lå der syv milliarder kroner til LO og én milliard kroner til os. Det kunne jeg altså ikke komme hjem og sælge. Det var ikke et signal til mine medlemmer om, at jer vil vi også godt tilgodese.

Baggrunden for at forlade forhandlingerne kan mildest talt siges at være yderst uprincipiel, hvorfor FTF-formanden da også allerede personligt har forsikret Anders Fogh om, at FTF fortsætter i regeringens kvalitetsråd, der forhandler den kommende kvalitetsreform:

- Det gør vi selvfølgelig. Vi kan godt skulle tingene ad.

Det er ikke kun 900.000 offentligt ansatte, der er blevet forrådt. Det er også de hundred tusinder, der sidste 17. maj og 3. oktober demonstrerede og protesterede mod regeringens nedskæringsfelttog under parolen ’Velfærd for alle’. LO i Storkøbenhavn deltog sammen med andre lokale LO-organisationer – måske med armen vredet rundt af bevægelsens omfang og styrke.

Fremtiden vil vise, hvorvidt det var på skrømt. Fremtiden vil vise, hvorvidt de klapper hælene sammen og retter ind efter Hans Jensens pipe.